

Giới thiệu Thần Tượng Hay Yêu

Truyện hay Thần Tượng Hay Yêu của tác giả Bảo Bảo thuộc truyện khoa huyền hay nói về một cặp lạnh lùng: Trần Thiên Nhi và Dịch Dương Thiên Tỷ.

Một cặp đáng yêu: Nguyễn Nguyệt Hà và Vương Nguyên. Một cặp "anh, chị cả": Hoàng Bảo Anh và Vương Tuấn Khải. Mỗi một cặp ngôn tình đều có một cách gặp và quen nhau khác nhau.

Nhưng rốt cuộc thì cuối cùng ba cặp này đều yêu nhau chỉ có điều, ba nàng nhà ta không phân biệt được thế nào là thần tượng, thế nào là yêu nên đành nhờ ba chàng giải thích đến chết mệt mà vẫn không hiểu.

Tất nhiên, khi mà ba nàng đã nhận ra thì ba chàng đã bị ba nàng làm cho mệt lử nằm một chỗ. Tuy vậy, ba anh chàng đào hoa cảm thấy rất hạnh phúc vì người con gái của mình cũng đã biết được thế nào là yêu, thế nào là thần tượng và người con gái ấy đã đem lại cho mình những gì!!!! M.n đọc truyện vui về a~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

- Thiên Nhi!!!-Hà hét- Dậy ngay cho tui !!!
- Cho tui ngủ thêm một chút nữa thôi.-Nhi trùm chăn lên mặt.
- Sắp trễ giờ vô lớp rồi mà còn ngủ nghê gì nữa . Ai bảo tối hôm qua học cho lắm vào hả?- Hà gắt
- Ở thì sao?-Nhi ló đầu ra khỏi chăn.- Còn bà thì suốt ngày dán mắt vào cái máy tính, ngắm thằng Vương Nguyên của bà cho đã vô rồi giờ đeo kính.
- Xì- Hà tức- Tui là fan của anh mà. Còn hơn bà, là một Thiên Chi Hạc mà không chịu tìm hiểu thông tin về Thiên Tỷ , lúc nào cũng để tui phải tìm hộ.
- Mà sao bà lại ở đây?- Nhi đánh trống lảng.
- Ba mẹ tui đi công tác nữa rồi. Tui qua ở với bà khoảng nửa năm.
- Ê ê bà đùa tui chắc!! Một tháng còn được chứ sao lại nửa năm?
- Thì ba mẹ tui phải sang đó quản lí mạng lưới gì gì ở Trung Quốc nên bỏ tui lại 1 mình.
- Tưởng bà thích đi Trung cơ mà? Sao k đi cùng.
- Ba mẹ tui không cho đi.
- Thôi đi học không trễ giờ.
- Ừ

Vậy đấy, hai cô bạn thân này đã gắn bó với nhau từ bé mà chỉ biết bắt bẻ nhau đủ kiểu. Nhưng thực ra họ rất thân với nhau. Chỉ là Hà phải dùng chiêu để lôi Nhi ra khỏi chiếc giường yêu quý mà thôi.

Không biết do vận xui từ việc bị gọi dậy sớm hay sao mà vừa ra khỏi nhà chừng 2 phút, Nhi bị một chiếc ô tô xẹt qua, may mà cô tránh kịp. Người lái xe vội vàng chạy ra hỏi:

- Cháu không sao chứ?
- Dạ cháu không sao ạ.
- May quá.Cho bác xin lỗi nhé.
- Không sao đâu ạ. Cháu cũng có lỗi àm.
- AAAAA- Hà hét- Bác Đào yêu dấu.

- Hà đó hả?-Bác Đào- Lâu lắm rồi không gặp cháu.

- Dạ , mà sao bác lại ở đây?

- À, bác đưa nhóm nhạc bên Trung Quốc qua đây có việc ý mà.

- Thế ạ.

- À, mà cháu có biết trường THPT Nguyễn Tất Thành ở đâu không?

-Cháu đang học ở trường đó, có chuyện gì vậy bác?

--Bác đang đưa nhóm nhạc bên Trung Quốc sang nhưng đi quanh quẩn này giờ vẫn chưa tìm được trường mà nhóm nhạc này nhập học.

- Vậy để cháu.....

-Bác Đào, sao lâu vậy bác.(tiếng Trung) - Người con trai trong xe mở cửa ra hỏi.

-Hai cô bé này sẽ chỉ đường cho chúng ta.Cháu lên bảo hai đứa kia ngồi dịch vào.

- Vâng.-(Nói xong vào xe luôn)

- Hai đứa lên xe đi.- Bác Đào quay sang nói với nó và Hà.

- Vâng ạ!! - Hà lôi nó vào xe.- Bà ngồi dưới nha Nhi.

- Sao tui phải ngồi dưới?- Nó cau mày.

- Để bà ôn lại bài chứ sao.-Hà cười tít mắt.

- Ừ- nó nói rồi mở cửa xe.Nó suýt té ngựa vì cảnh tượng trong xe hiện giờ: có hai cậu con trai ngồi lên đùi nhau, cười nói vui vẻ. Còn người ngồi cạnh đầu ngoặt sang 1 bên, chắc là đang ngủ cộng thêm ba cái ba lô to tướng chồng lên đùi cậu đó.

Nó ngồi xuống lôi điện thoại ra nghe nhạc, Hà quay xuống bảo:

- Ê, rút tai nghe ra cho tui nghe với.

- ờ

Nó vừa rút tai nghe ra được chừng 5s, cái cậu ngồi trên đùi cái cậu ra hỏi bác Đào, bật dậy, reo:

- Bài young của tui mình nè anh Khải!

- Bài young của tui mình nè anh Khải.

-Ồ ha.

- Các anh là TFBoys sao?

- Há- đồng thanh.(Ngạc nhiên mà. Vì có biết Hà nói được tiếng Trung đâu)

-À... ừ...thì Đúng vậy.- Nguyên ngại ngừng(người reo lên á)

-Thật sao?!?!?-Hà hét lên- Anh là Vương Nguyên đúng không?Em hâm mộ anh cực luôn í.

-Vậy sao?-Nguyên gãi gãi đầu ngượng ngùng.-Hi Hi

- Vậy còn anh thì sao?- Khải chỉ tay vào mặt mình.

- Khải ca á?- Hà đắm chiều suy nghĩ- Tất nhiên là có rồi nhưng k bằng Nguyên Nguyên.

-Ừ- Khải đáp lại giọng buồn buồn.

Bỗng nó hét lên

- AAAAAAAA. CÁI TÊN CHẾT TIỆT NÀY!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

- Bà sao vậy Nhi?- Hà quay sang hỏi nó.- Kính bà gãy rồi kìa

Trong lúc hai người kia bị Hà phát hiện ra là TFBOYS thì nó lại tò mò về người ngồi cạnh mình, giờ tay ra định kéo cái khẩu trang xuống thì- Thật bất ngờ, cậu con trai ngồi đó tỉnh giấc, vuron vai một cái, đóng ba lô chuyển sang đùi nó, tay thì đập bụm vào mặt nó, kính nó gãy.

- Đây tên kia, đền kính cho tui ngay-Nó bực bội

- Ờ, ai đây- Người đó ngẩn mặt ra hỏi.

- Là ai k quan trọng. Anh đền kính cho tui ngay lập tức.

- Thiên Tỷ à- Nguyên chen vào- Cậu nên xin lỗi bạn ấy đi chứ.

-Chuyện của cậu à- Tỷ nhăn nhó nói rồi quay sang nói với nó- Tôi xin lỗi.

- Hừ- nó hừ lạnh rồi cúi xuống lục ba lô lấy cặp kính áp tròng, đeo vào rồi ngước lên nhìn kĩ lại gương mặt đã làm gãy kính mình- DỊCH DƯỞNG THIÊN TỶ!!!

- Cô hâm mộ tui hả?

- Ờ

Ba con người kia sau khi nghe câu trả lời của nó suýt ngất vì choáng. Gì chứ, nếu đã là fan của người ta thì phải tỏ vẻ ngưỡng mộ hay rồi rít xin chữ kí hay chụp ảnh cùng. Đằng này nó lại "ờ" 1 cách tỉnh bơ rồi lại ngồi ổn bài tiếp(chăm thế)

- Bà là fan của người ta kiểu gì vậy? - Hà ngó xuống

- Kiểu của tui, được chưa?

- Bó tay chấm com

- Tới trường rồi này.- Bác Đào nói- Các cháu tự đi đc chứ.

- Dạ vâng, đã có hai người này phiên dịch hộ tui cháu rồi, bác k phải lo đâu.- Khải ca nói.

- Hà, bà dẫn mấy anh lên phòng hiệu trưởng, tui đi có việc chút.- Nó nói xong biến mất vào đám đông(Nhanh)

- Khiếp, người gì mà lạnh lùng dữ vậy- Hà rùng mình.- Sao mình lại có thể thân với mình người như cậu ấy nhỉ?

- Thôi, em dẫn bọn anh lên phòng hiệu trưởng đi- Nguyên nói.

- À vâng, đi thôi.

- Khoan đã mấy đứa.- Bác Đào gọi- Địa chỉ nơi ở của mấy đứa này.

- Dạ, chúng cháu cảm ơn.- Tỷ lễ phép.- Em có biết nơi này k?

- Đâu?- Hà nhón chân- Nhà số 103, đường Lê Văn Tám.....(mặt biến sắc)

- Em làm sao thế Hà?- Khải ca thấy Hà k nói gì thấy hơi lo

- Đ.. đây l...là đ...địa chỉ ... nhà....của...NHI- Hà nhấn mạnh chữ Nhi.

- Nhà của con nhỏ đó hả?- Tỷ hỏi

-Dạ.....

- Có chuyện gì sao?-Nguyên quan tâm- Sao mặt em xanh quá vậy....
- Em cũng ở đó...
- Vậy hả?- Nguyên cười- Vậy thì vui rồi.
- Vui cái con khi- Tỷ tức- Hà, đưa bọn anh lên phòng hiệu trưởng, Nhanh.(cái hiểu này hơi giống một ai đó ^^)
- Dạ- Hà hơi giật mình.

_____ Ta là giải phân cách thời gian _____

" Cộc cộc cộc"

- Mời vào.
- Em chào cô ạ.-Hà nói
- Ủ, có chuyện gì vậy , Hà?- Cô hiệu trưởng
- Có học sinh mới ạ.- Hà lễ phép
- Là ba cậu người Trung đó hả?
- Vâng.
- Nhi đâu rồi?
- Bạn ấy đi chuẩn bị cho tiết chào cờ rồi ạ.
- Gọi bạn ấy vào đây cho cô.
- Vâng.

Hà lôi điện thoại ra gọi cho nó. Chừng 5 phút sau nó có mặt tại phòng hiệu trưởng.

- Có chuyện gì vậy cô?-nó hỏi.
- Ba bạn người Trung quốc này sẽ học chung lớp với em. Dẫn các bạn ấy vào lớp làm quen đi em.
- " Không cần giới thiệu cũng biết là ai" nó nghĩ rồi như nhận ra điều gì đó liền hỏi cô:
- Cô ơi. Mấy anh này hơn tụi em 1 tuổi sao lại học lớp tụi em được chứ? Hơn nữa còn có một người hơn tụi em những hai tuổi.
- Quản lí của họ nói là họ nghỉ mất một năm nên cô mới xếp cho họ vào lớp em
- Nhưng mà bây giờ em phải đi chuẩn bị cho tiết chào cờ thưa cô.
- Bảo bạn Dũng làm hộ đi. Gọi Bảo Anh lên đây luôn nhé.
- Dạ vâng.
- Cô gọi em ạ?- Có tiếng nói từ cửa.
- Ủ. Vào đây, Nhi sẽ nói cho em biết nhiệm vụ của em và Hà. Còn bây giờ mấy đứa ngồi đây nói chuyện, cô xuống văn phòng đây.
- Vâng- tiếng đồng thanh của ba đứa con gái.

1s.....2s.....3s.....

- Ôi Nhi ơi chị nhớ em quá đi.- Bảo Anh ôm chầm lấy nó
- Chị làm cái gì vậy?-nó kêu- Nghẹn thở!
- Chị xin lỗi.- Bảo Anh buông nó ra.- Mà mẹ em bảo chị qua ở chung với em đây.
- Ủ

- Nhà cậu dạo này được nhiều người vào ở nhờ quá.- Hà nói.
- Có mỗi chị Bảo Anh thì nhiều cái gì?
- Còn mấy ảnh í nữa.- Hà chỉ tay về phía ba người nào đó đang chọc ghẹo nhau.
- Nói lại thử xem nào?
- BA NGƯỜI KIA SẼ Ở CÙNG NHÀ VS TỤI MÌNH!!!!
- Ồ. Lại thêm rắc rối.
- Là sao?- Hà hạ giọng.
- Thì mấy anh ấy là người nổi tiếng phiên dịch cho đã rắc rối rồi, giờ lại ở cùng nhà nữa. Không phải là rắc rối nhân 2 sao?
- Ồ ha.
- Nói chung là giờ 2 người giới thiệu qua về trường mk hoặc về VN cho các anh ấy đi
- Thế còn em?- Bảo Anh nói.- Em thì làm cái gì?
- Học- câu trả lời vừa ngắn, vừa bá đạo của nó làm hai người kia suýt ngất vì sốc.

45 phút của tiết chào cờ trôi qua, cũng đã tới lúc 6 người bọn họ phải vào lớp. Không cần nói chắc mọi người cũng biết, vừa mới xuống sân trường thôi là 1 loạt Tứ Diệp Thảo đã vây quanh họ rồi. Người nào cũng hét lên, xô đẩy nhau. Cuối cùng thì đành phải nhờ cô hiệu trưởng tới giải tán thì lúc ấy đã trễ giờ những 10 phút(vs Nhi là 1 tiếng á)

Sau buổi học, cả 6 đứa lại cùng nhau " xông pha" trận chiến chen lấn xô đẩy để về nhà. Trên đường về, nó, Tỷ đều có chung một suy nghĩ : " Đúng là một cái ngày rắc rối mà!". Vừa dứt dòng suy nghĩ thì cả bọn lại bị vây thêm lần hai(Ai bảo trường ở gần khu vui chơi đâu chứ). Tới lúc này rồi thì nó không thể chịu đựng thêm được nữa.

- Tất cả dừng lại- nó hét.

Không ngờ tiếng hét của nó vang tới nỗi tất cả các Tứ Diệp Thảo tới TFBOYS và Hà , Bảo Anh phải đứng hình những 5 phút. Thế rồi đầu vẫn hoàn đây.

Chốt lại là ĐÂY LÀ CÁI NGÀY RẮC RỐI NHẤT TRONG NHỮNG NGÀY RẮC RỐI SAU NÀY.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Vừa về đến nhà, nó chui ngay vào căn phòng yêu quý của mình và bỏ mặc lại 5 con người kia ở dưới nhà. Bảo Anh bắt đầu vs công việc....chia phòng..

- Ba người các anh* chỉ tay về ba ng' họ* Ở phòng đối diện phòng Nhi nhé. Hà vs tui sẽ ở bên cạnh (nhà gì mà như kí túc xá, đã đối diện rồi lại còn bên cạnh) muốn hỏi gì thì qua hỏi tui tui, đừng hỏi con Nhi.
- Tại sao?- Nguyên ngậy thơ.
- Bảo đừng sang thì đừng sang - Bảo Anh gắt.
- Tò mò quá cẩn thận tự hại mình đấy.- Tỷ chọc.
- Liên quan đến cậu không?- Nguyên cãi
- Hai cái đứa này, trật tự cái coi.- Khải mắng.

- Dạ....- đồng thanh.
- Bây giờ em sẽ đi nấu cơm, Hà, em dẫn mấy anh lên tầng dọn phòng.
- Vâng, thưa ma ma tổng quản.- Hà cười tí mắt(Tại thấy bà chị này bị con Nhi nó nhập)
- Nhanh lên không chị í tẩn cho bây giờ.- nó đứng ở chỗ cầu thang.
- Tui tui phải dọn nhà, còn nó thì làm gì hả Bảo Anh?- Tỷ hỏi.
- Nó nấu cơm vs tui.- Bảo Anh nói- Nhi, em đi cầm com đi, chị đi chợ một tý.
- Vâng.- nó nói xong đi vào bếp, lúc lướt qua Tỷ, nó nói khẽ-Anh tưởng tui không có việc hả?

Tỷ hơi giật mình. Anh thấy có thứ gì đó chạy qua sống lưng mình. Lạnh. Mà thôi kệ đi, bây giờ phải đi dọn phòng cái đã. Thế là nhóm dọn dẹp bắt đầu công việc của mình.Khải ca với Tỷ bắt đầu công việc nặng nhọc nhất đó chính là..... kê giường!!!.

- Hây da- Khải vừa hô vừa ra sức nhấc chiếc giường lên nhưng mà nó có chịu làm theo lời anh đâu.
- Anh làm thế bao giờ mới xong ?- Tỷ cau mày.
- Thế em bảo anh bê nó kiểu gì?- Khải lấy tay quệt mồ hôi.
- Gỡ từng cái một ra rồi lắp lại là xong.-Nguyên chen vào.
- Có phải chuyện của em/cậu đâu mà nói hả?-Đồng thanh- Lo mà sắp xếp lại đồng quần áo đi!
- Hừ, tui xong rồi mới đứng chơi thế này chứ.- Nguyên cãi lại.
- Anh đã làm xong đâu? Còn một đồng kia kìa. -"tiểu ma ma tổng quản" Hà lên tiếng.- Ngồi xuống phụ em mau!
- À ù.- Nguyên xị mặt xuống.
- Đáng đời- Tỷ lăm bằm

Lúc nhóm dọn dẹp làm xong việc của mình thì nó và Bảo Anh đã nấu xong cơm

- Mùi gì thơm quá vậy ta?- Mùi của Nguyên đã cảm thấy có gì đó ngon ngon đang ở trong bếp.
- Ham ăn quá đấy!- Bảo Anh cười.
- Tui gầy như vậy thì phải ăn nhiều chứ- Nguyên cũng cười rồi ngồi vào bàn.- Món gì ngon. Món gì ngon.
- Mấy người kia đâu?- nó hỏi.
- À, vẫn đang dọn nốt.
- Sao anh lại xuống trước?Lại lười hả.
- Nguyên chăm quá nên xong việc trước. Làm việc nhẹ nhàng nhất mà.- Khải ca bất ngờ xuất hiện.
- Xí, tại em yếu nhất chứ bộ.
- Thôi ngay.- nó- Bảo hai người kia xuống ăn cơm.
- Rõ-Đồng thanh.
- Không phải gọi đâu. tui tui xuống rồi nè.
- Ăn cơm thôi.

Nó vs Bảo Anh nấu bao nhiêu món, vậy mà chỉ mất có 10 phút, tất cả đã nằm yên vị trong mấy cái bụng đói meo của 6 con người. Nhảm, 5 thôi chứ nhi. Nó ngồi gắp miếng được miếng không. Ai bảo nấu ngon, mấy người bọn họ ăn như chưa được ăn bao giờ.

Ăn xong, nó lại trở về với căn phòng yêu dấu của mk, giao lại việc rửa bát cho Hà và Nguyên. Còn Khải ca và Bảo Anh thì tranh nhau cái.... ti vi.... Còn Tỷ á.... Lại ôm cái điện thoại mà chơi.

- Em xem hoạt hình cơ.
- Không, anh xem chương trình ca nhạc.
- Hoạt hình.
- Ca nhạc.
- Hoạt hình.
- Ca nhạc.
-
- Hai cái người này, lấy điện thoại ra mà xem, có wi-fi mà- Tỷ chấm dứt cuộc tranh cãi của hai người.
- Ủ nhỉ, Thôi nè, trả anh.
- Anh đây không cần nữa.
- Không thì thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4

1 giờ 30 phút chiều

- Ê Hà, Tui đi có việc 1 chút, 5h về.- Nó phi xuống nhà.
 - Ồ. Mà bà đi đâu vậy?- Hà hỏi.
 - Công ty của ba tui có chuyện. Xong đi thư viện.
 - Ồ. Bye.
 - Bye.
 - Khoan đã. - Tỷ k biết từ đâu chạy ra.- Cho anh đi vs.
 - Đi theo làm gì?
 - Ra thư viện mượn sách.
 - Ồ.
 - Này này này. Hai người đi đâu đấy?- Nguyên hỏi với giọng nghi ngờ.
 - Về em mua đồ ăn cho.
 - Nhi là số một.(Đồ ham ăn)
 - Hai đứa đi nhớ cẩn thận đấy nhé.- Khải ca dặn.
 - Ok đại ca- đồng thanh
- Nó bắt Tỷ phải đội mũ, đeo khẩu trang(mỗi thế thôi á). Tỷ muốn đeo thêm kính râm nhưng bị nó giằng lấy.
- Kín quá càng dễ nhận ra.- Nó gắt.(tưởng càng kín càng khó nhận ra chứ nhè.)

- Đi thôi.- Tỳ cũng đành chịu thua nó.- Mà mình đi bằng gì?

- Xe đạp- nó nói.- không xa lắm đâu. khoảng 3 cây là cùng.

- Thế em đèo anh nhá.

- Không đời nào! Con trai gì mà.... không đèo em thì đi bộ.

- Ấy ăy anh đèo.-Tỳ vừa dắt xe ra vừa nghĩ " Hâm mộ kiểu này đây. chắc là đang muốn tán anh chứ gì? Để rồi xem."

Thư viện các nhà nó chỉ mất trăm mét, mà Tỳ đạp cũng hăng. Bình thường nó đi mất 15 phút, Tỳ chở nó đi mất có 10 phút. Đến nơi, nó gửi xe đạp rồi chạy vào thư viện.

- Tưởng em tới công ty ba em chứ.- Tỳ chạy theo nó.

- Em giải quyết chuyện ở thư viện.- nó nói xong phi luôn vào thư viện quên mất việc Thiên Tỳ nhà ta không biết nói tiếng Việt (TT-TT thương anh quá đi)

- Ê, chờ..... Haiz cái con nhỏ này.- Chạy theo.

Vào tới thư viện Tỳ va ngay vào ng' con gái vừa bỏ rơi mình ngoài kia đang đứng chôn chân tại chỗ, nhìn về một cặp đôi nào đó đang vui vẻ cười đùa. Cái cặp đôi ấy cũng đập vào mắt Tỳ nhưng anh k quan tâm. vẩy tay trường mặt nó , gọi nó mãi mà k dc, anh đâm lo. Bỗng nó cầm tay anh lôi đi. vừa đi nó vừa thì thầm

- Anh giúp em 1 chuyện.

- À Ừ.- Tuy chả biết gì nhưng Tỳ vẫn gật đầu đi theo nó.

Nó lôi Tỳ tới chỗ giá sách gần cặp đôi đó. Lấy ra một cuốn sách rồi quay ra mỉm cười làm anh đứng hình 3s.

- Anh nè, quyển sách này chắc hay lắm á. Tụi mình qua bàn kia đọc đi.

-À Ừ Minh đi thôi. Nhi của anh đã thích thì anh sẽ mua luôn (diễn sâu ~)

Có vẻ như người nào đó đã nghe thấy cái tên Nhi lập tức quay ra nhìn. Một ánh mắt sắc bén đã được chiếu vào Tỳ ngay lúc đó.

Thời gian trôi qua, nó vs Tỳ vừa đọc vừa nói chuyện một cách vui vẻ. Lần đầu thấy nó cười nhiều như vậy, Tỳ thấy lạ. "Tự dưng bảo mình giúp, giờ lại ngồi đọc sách một cách vui vẻ. chả giống hồi sáng chút nào". Nó chạy đi lấy thêm mấy quyển nữa. Tỳ ngồi chờ. Bỗng anh chàng lúc nãy (ng' đã lờm Tỳ á) đi tới.

- Cậu có thể nói chuyện với tôi một chút đc k?

- Được.- Tỳ đứng dậy, đi theo.

Tới một chỗ ít người, anh ta bỗng túm lấy cổ áo Tỳ trợn trừng mắt lên.

- Anh là cái gì của Nhi? Sao hai người lại có vẻ thân thiết vs nhau quá vậy hả?

- Tôi là ai thì liên quan gì tới anh? Tôi là bạn trai của Nhi đó!(Aydo) Thì đã sao nào?

Không thể nhịn nổi nữa, Anh chàng đó đâm Tỳ ngã ra ngoài, lao ra đánh Tỳ (Thiên Chi Hạc tha lỗi cho em). Vừa đánh vừa hét lớn

- Sao mày dám cướp Nhi của tôi hả? Thiên Nhi là của tôi. Mãi mãi là của tôiiiii

- QUỐC HUY, ANH DỪNG LẠI CHO TÔI.- Nhi đây Huy ra khỏi Tỳ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

- QUỐC HUY, ANH DỪNG LẠI CHO TÔI.- Nó đẩy Huy ra khỏi Tỷ.

- N...Nhi à...- Mặt Huy tái mét.- S...Sao em lại ở đây?(Còn hỏi !?!?!)

- Anh- Nó đứng dậy.- Ai cho phép anh động vào người anh ấy?

- A...Anh- Huy lắp bắp- Anh không thể chịu được khi thấy em đi với cậu ta!

- Anh thì có quyền gì chứ?- nó rít.

- Anh là bạn trai em mà.- Huy nói- Sao anh có thể để bạn gái mình đi cùng với người con trai khác được cơ chứ.

- Bạn trai?- nó- Bạn trai của tôi sao? Tôi tưởng anh đã đính hôn với Mai Phuong rồi kia mà?

- Nhưng...nhưng..... nhưng người con gái anh yêu là em chứ không phải Phuong.

- Anh im đi. Tôi nói cho anh biết, người tôi yêu không còn là anh nữa. Mà là anh ấy. Là Dịch Dương Thiên Tỷ anh hiểu chưa?

(May thay, trong thư viện rất chi là hiếm Tứ Diệp Thảo nên tin này không trở nên hot trên các trang mạng, không thì tiêu rồi+_+)

Nó hét xong câu ấy liền ngồi xuống , đỡ Thiên Tỷ lên, lôi điện thoại ra gọi cấp cứu. Còn Huy thì sốc nặng, đứng chôn chân tại chỗ. Chưa đầy 5 phút sau, xe cấp cứu tới nơi. Nó chạy theo, lo lắng.

Này nhé, Thiên Tỷ bị thương không nhẹ đâu. Lúc Tỷ bị Huy xô ra, Tỷ bị va vào cạnh bàn, chảy máu. Thế nên nó mới lo lắng (Thực ra là phải lòng rồi mà)

_____ Trong khi đó _____

- Là lá la - Vương Nguyên nhảy lên.

- Thôi ngay đi ông ơi- Bảo Anh ôm bụng cười.-bể bụng tui roài. Ha Ha Ha

Khi nó với Thiên Tỷ vừa rời khỏi, bốn con người kia vui vẻ mở tiệc, hát hò. Tới lúc mệt lả, cả 4 người lăn ra nằm NGỦ(OMG) Khải nhìn Bảo Anh ngủ mà buồn một câu

- Lúc ngủ thì xinh như vậy mà sao lúc thức thì như Ác quỷ í.

- Anh vừa nói cái gì?-Bảo Anh vẫn nhắm mắt.- Nói lại thử coi.

- Hà????

- Ai là ác quỷ hả?- Mở mắt

- À.. Ủ thì Anh bảo Nhi.- Khải ca được một phen thót tim

- Được lắm- Bảo Anh lôi điện thoại ra gọi cho nó.- Nhi hả em , có ng' bảo em là ác quỷ đó.

-.....

- Cái gì?- Mặt Bảo Anh có chút bất ngờ.

-.....

- Thôi được rồi. Chị tới ngay.- Bảo Anh cúp máy.- Nguyên, Hà lên lấy ít quần áo của Thiên Tổng xuống đây. Còn anh gọi taxi. Nhanh lên.

- Có chuyện gì vậy?- Nguyên ngơ ngác.

- Thiên Tổng nhập viện rồi. Nhanh lên.

20 phút sau, cả nhóm đã có mặt tại bệnh viện nơi Thiên Tỷ đang nằm.

- Thiên Tỷ!- Cả bốn người kêu thất thanh khi thấy có người bị băng bó từ đầu đến đuôi, à nhầm chân.

- Trời ơi. Cậu bị làm sao vậy. sao lại thành ra thế này.- Nguyên rơm rớm nước mắt.

- Thằng nhóc này, lại mãi chơi điện thoại xong không nhìn đường chứ gì?- Khải ca lắc đầu.

- Thế này thì nhảy nhót gì nữa- Hà vs Bảo Anh.

- Mấy người rửa tôi đây à- Tỷ bực mình.

Hóa ra, bốn người bọn họ vào phòng bệnh mà không nhìn kĩ, cứ nhầm lẫn cái người nằm gần cửa mà hỏi thăm.

- Uầy, bị thương nhẹ ghê.- Nguyên ghẹo.

-Nguyên nhân của mấy cái vết thương - Khải nghiêm mặt lại hỏi.- Nói cho anh biết mau lên.

- Là do em- nó nói.

-.....bla....bla....bla- nó kể lại toàn bộ câu chuyện .

- À- giờ thì mọi chuyện đã rõ.

- Thiên Tổng à, sao cậu lại có thể vì con gái mà để mình bị thương cơ chứ (chả nhẽ con trai lại để con gái bị thương ==')

- Anh chưa thấy em rung động trước con gái bao giờ cả. Sao lại thế được nhỉ.- Khải ca cũng hùa vào.

- Hai người được lắm- Tỷ gần.- Có muốn vô đây nằm nghỉ ngơi với tui 1 thời giankhông ?

- Nghỉ ngơi à. Có chứ.- Đồng thanh.

- Vậy làm thủ tục nhập viện đi.- Nó nói.- Em sẽ làm cho hai người có lí do để vào viện.

- Á- Nguyên vs Khải chạy biến- Tha cho anh.

- Hai ng' vào làm thủ tục cho Hai anh ấy đi.- nó quay sang Hà và Bảo Anh.

- Tại sao?

- Sắp phải vào viện thật rồi.

Đúng như dự đoán của nó, hai ng' kia chạy nhanh quá, vấp ngã vào bồn hoa.

"Haizzzzzz, cái ngày đầu tiên ở Việt Nam sao mà rắc rối quá vậy trời" Suy nghĩ hiện tại của TFBOYS....

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Aydo, 1 tuần qua TFBOYS được nằm nghỉ ngơi trong bệnh viện rất chi là thoải mái. Tiền viện phí cũng do ba nàg trả, hằng ngày đều có người mang cơm đầy đủ, muốn gì được ấy . Sướng quá rồi còn gì ^^ . Nhưng mà..... Cái lúc đi làm thủ tục ra viện cho ba người thì Khải và Nguyên lần ra ôm bụng+ kêu la.

_____ Tua thời gian về thời điểm chiều hôm trước khi làm thủ tục _____

-Anh Khải! Anh Khải!

- Gì vậy Nguyên tử- Khải cau mày.

- Em đói quá, hay mình đi ăn chút gì đi-Nguyên gạ.

- Đây là ở Việt Nam, tụi mình đâu có biết đường- Khải nói- Mà hơn nữa em vừa mới ăn xong hai tô mì mà Hà đem vào. Tiêu hóa nhanh vậy.

- Xi- Nguyên chu mỏ- Anh không đi thì thôi. Chắc đồ ăn Việt Nam ngon lắm đây.

- Ấy, chờ anh vs.- Khải chạy theo.- Anh cũng muốn đi.

- Yeah đi thôi.

Đúng thật là.... Không biết đường, không biết nói tiếng Việt, thế mà lại đòi đi ăn mới sợ chứ. Nhưng Nguyên Ham Ăn của chúng ta đâu có chịu thua, anh lôi điện thoại ra, chăm chú một lúc, anh ngẩng đầu lên

- Có 1 quán ở gần đây, mình đi thôi.- Nguyên khéo tay Khải.

Khoảng 10 phút đi lang thang, cuối cùng hai người đứng trước cửa một quán ăn. Đi vào một cái, lập tức có người nhận ra. Đành phải chịu thôi chứ biết làm sao bây giờ..... (Ai bảo chứ thế mà đi, không hóa trang gì cả.) Chụp ảnh, kí tặng..... Mất những 30 phút, Nguyên và Khải cũng làm xong. Hai ng' ngồi xuống, gọi 1 lô đồ ăn, đánh chén trong nháy mắt (5 phút). Ăn xong, Nguyên lại lôi Khải đi ăn kem, uống nước,..vân.vân.... Cho tới khi đã no căng bụng, thì hai ng' nhận ra 1 điều là.... họ bị LẠC ĐƯỜNG!!!! Nguyên mếu dờ khóc dờ đi dò đường.Mãi tới tận xế chiều ms mò về được đến bệnh viện.

_____Trở về với hiện tại nào _____

Hà không nói gì mà chỉ lặng lẽ đi vào phòng bệnh, nơi mà Nguyên đang nằm. Vừa mở cửa vào, Hà đã nghe thấy tiếng của Nguyên

- Ui da, đau bụng quá à.

- Đây là tại cái tội ăn uống mà không biết đó là cái gì đây mà.- Hà khoanh tay+ cau mày.

- Hi hi hi-Nguyên cười trừ.

- Rồi cuộc là anh đã ăn những cái gì vậy?!?!- Hà tức.- Muốn ăn thì bảo em mua cho.

- Này, em thật là- Nguyên nhăn nhó- Bảo em mua về có phải là mất vui không? Chắc chắn em sẽ nói là những thứ đó để khi nào anh ra viện rồi em đưa đi.

-Giờ thì sao?- Hà giậm chân- Anh chưa kịp ra viện thì đã nhập viện rồi còn gì.

- Ở Thì.....

- Tức anh muốn chết luôn, em sẽ không đưa anh đi ăn đâu.

- Nè, em có phải là fan của anh không vậy.

- Em đúng là fan của anh nhưng chả nhẽ em không được lo lắng cho anh sao?

- Hóa ra nãy giờ là em lo lắng cho anh hả?

- Tất nhiên rồi.Anh còn hỏi sao?

- Anh có một yêu cầu.- Nguyên nghiêm mặt nói.

- Nói

- Lo cho anh cả đời luôn nhé.(+_+)

- Được thôi.-Hà nói- Á mà anh vừa nói cái gì???

- Lo cho anh cả đời luôn nhé- Nguyên nhắc lại.

- Không đời nào.

-Tại sao? Ê ê Em bắt đầu giống Nhi rồi à nha!!!

- Thì sao? Em không thể lo cho cái tên tham ăn. Suốt ngày chỉ ăn ăn ăn, không biết là mình đang ăn cái gì(Hơi quá rồi Hà ơi, Nguyên chỉ ăn đồ ăn thôi à)

- Thôi mà, từ nay anh nghe lời em, em bảo anh ăn gì anh ăn cái ấy (Sắp khóc)

- Còn để xem anh có chịu nghe em không nữa....(Thích quá còn gì)

Trong khi đó, Ở bên ngoài.....

Aydo, 1 tuần qua TFBOYS được nằm nghỉ ngơi trong bệnh viện rất chi là thoải mái. Tiền viện phí cũng do ba nàg trả, hằng ngày đều có người mang cơm đầy đủ, muốn gì được ấy . Sướng quá rồi còn gì ^^ . Nhưng mà..... Cái lúc đi làm thủ tục ra viện cho ba người thì Khải và Nguyên lần ra ôm bụng+

kêu la.

_____ Tua thời gian về thời điểm chiều hôm trước khi làm thủ tục _____

-Anh Khải! Anh Khải!

- Gì vậy Nguyên tử- Khải cau mày.

- Em đói quá, hay mình đi ăn chút gì đi-Nguyên ga.

- Đây là ở Việt Nam, tại mình đâu có biết đường- Khải nói- Mà hơn nữa em vừa mới ăn xong hai tô mì mà Hà đem vào. Tiêu hóa nhanh vậy.

- Xì- Nguyên chu mỏ- Anh không đi thì thôi. Chắc đồ ăn Việt Nam ngon lắm đây.

- Ấy, chờ anh vs.- Khải chạy theo.- Anh cũng muốn đi.

- Yeah đi thôi.

Đúng thật là.... Không biết đường, không biết nói tiếng Việt, thế mà lại đòi đi ăn mới sợ chứ. Nhưng Nguyên Ham Ăn của chúng ta đâu có chịu thua, anh lôi điện thoại ra, chăm chú một lúc, anh ngẩng đầu lên

- Có 1 quán ở gần đây, mình đi thôi.- Nguyên khéo tay Khải.

Khoảng 10 phút đi loay quanh, cuối cùng hai người đứng trước cửa một quán ăn. Đi vào một cái, lập tức có người nhận ra . Đành phải chịu thôi chứ biết làm sao bây giờ..... (Ai bảo chứ thế mà đi, không hóa trang gì cả.) Chụp ảnh, kí tặng..... Mất những 30 phút, Nguyên và Khải cũng làm xong. Hai ng' ngồi xuống, gọi 1 lô đồ ăn, đánh chén trong nháy mắt (5 phút). Ăn xong, Nguyên lại lôi Khải đi ăn kem, uống nước,...vân..vân.... Cho tới khi đã no căng bụng, thì hai ng' nhận ra 1 điều là.... họ bị LẠC ĐƯỜNG!!!! Nguyên mếu dờ khóc dờ đi dò đường.Mãi tới tận xế chiều ms mò về được đến bệnh viện.

_____ Trở về với hiện tại nào _____

Hà không nói gì mà chỉ lặng lẽ đi vào phòng bệnh, nơi mà Nguyên đang nằm. Vừa mở cửa vào, Hà đã nghe thấy tiếng của Nguyên

- Ui da, đau bụng quá à.

- Đây là tại cái tội ăn uống mà không biết đó là cái gì đây mà.- Hà khoanh tay+ cau mày.

- Hi hi hi-Nguyên cười trừ.

- Rồi cuộc là anh đã ăn những cái gì vậy?!?!- Hà tức.- Muốn ăn thì bảo em mua cho.

- Này, em thật là- Nguyên nhăn nhó- Bảo em mua về có phải là mất vui không? Chắc chắn em sẽ nói là những thứ đó để khi nào anh ra viện rồi em đưa đi.

-Giờ thì sao?- Hà giậm chân- Anh chưa kịp ra viện thì đã nhập viện rồi còn gì.

- Ờ Thì.....

- Tức anh muốn chết luôn, em sẽ không đưa anh đi ăn đâu.

- Nè, em có phải là fan của anh không vậy.

- Em đúng là fan của anh nhưng chả nhẽ em không được lo lắng cho anh sao?

- Hóa ra nãy giờ là em lo lắng cho anh hả?

- Tất nhiên rồi.Anh còn hỏi sao?

- Anh có một yêu cầu- Nguyên nghiêm mặt nói.

- Nói

- Lo cho anh cả đời luôn nhé.(+_+)

- Được thôi.-Hà nói- Á mà anh vừa nói cái gì???

- Lo cho anh cả đời luôn nhé- Nguyên nhắc lại.

- Không đời nào.

- Tại sao? Ê ê Em bắt đầu giống Nhi rồi à nha!!!

- Thì sao? Em không thể lo cho cái tên tham ăn. Suốt ngày chỉ ăn ăn ăn, không biết là mình đang ăn cái gì(Hơi quá rồi Hà ơi, Nguyên chỉ ăn đồ ăn thôi à)

- Thôi mà, từ nay anh nghe lời em, em bảo anh ăn gì anh ăn cái ấy (Sắp khóc)

- Còn để xem anh có chịu nghe em không nữa....(Thích quá còn gì)

Trong khi đó, Ở bên ngoài.....

- Sao Hà Hay quá vậy? Không biết là có chữa được không nhưng mà nghe có vẻ Nguyên sẽ không ham ăn nữa đâu á. - Khải ca nói nhỏ.

- Mà sao con Hà này lại có thể trả lời tỏ tình Nguyên như vậy chứ? Sao mà thấy giống ai đó quá...- Bảo Anh chống cằm suy nghĩ- A! Giống Nhi.

- Em làm sao?- Nó lờm.

- Không có gì. Hi hi hi.

- Thôi, đi về.- Tỷ chấm dứt tia nhìn không mấy hiền lành của nó.

- Sao Hà Hay quá vậy? Không biết là có chữa được không nhưng mà nghe có vẻ Nguyên sẽ không ham ăn nữa đâu á. - Khải ca nói nhỏ.

- Mà sao con Hà này lại có thể trả lời tỏ tình Nguyên như vậy chứ? Sao mà thấy giống ai đó quá...- Bảo Anh chống cằm suy nghĩ- A! Giống Nhi.

- Em làm sao?- Nó lờm.

- Không có gì. Hi hi hi.

- Thôi, đi về.- Tỷ chấm dứt tia nhìn không mấy hiền lành của nó.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Trên đường về nhà, thấy Khải hơi buồn, Bảo Anh hỏi

- Anh sao vậy? Anh mệt hả?

- À không, tại anh thấy hơi buồn thôi.

- Anh buồn chuyện gì vậy?

- Thì..... Nguyên với Hà là một cặp rồi.

- Thế thì có sao?..... Chả....Chả nhẽ anh thích Hà sao?

- Có lẽ vậy.- Khải nhìn ra ngoài cửa.- Có lẽ là anh thích Hà.

-.....

- Có chuyện gì sao?

- À không- Bảo Anh quay mặt đi. Cô buồn còn hơn anh. Vì cô thần tượng anh mà.(Ủa, tượng thích chứ ha)- Không có gì cả.

- Ủm- Khải cười thầm! Bức một thành công! Nhìn cái mặt vậy là biết thích mình rồi. Ha ha ha "(tự nhận quá đi)

Về tới nhà, Bảo Anh chạy ngay vào phòng, khóa cửa lại, KHÓC." Tại sao?Tại sao lại khóc. Mày chỉ là một Fan girl của anh ấy thôi. Mày không Yêu anh ấy. Anh ấy là 1 ngôi sao mà mày không thể chiếm hữu. Anh ấy không thể thích mày được. Bảo Anh ơi là Bảo Anh, làm ơn tỉnh táo lại đi. Mày không yêu anh ấy. Mày là một fan girl hiểu chưa." Cứ thế, nước mắt từ đâu cứ tuôn ra, mà cô không hề biết tại sao nó cứ chảy ra như thế.

- Anh xin lỗi, người anh thích là em, không phải Hà.- Khải đẩy cửa bước vào.
- Sao anh vào được đây? Em đã khóa cửa rồi cơ mà.
- Đơn giản, em để chìa khóa ở trên bàn trong phòng khách.
- ANH- Bảo Anh hét- ĐI RA NGOÀI. NGAY LẬP TỨC.
- Bảo Anh à, anh xin lỗi.- Khải cúi đầu xuống.- Anh chỉ muốn trêu em một chút thôi. Thật lòng thì anh thích em mà.
- ĐI RA!!! ANH ĐI RA MAU!!!!!!!!!!!! EM KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY ANH!!!
- Không- Khải ôm lấy Bảo Anh.- Anh xin lỗi. Anh xin lỗi.
- Anh đi ra.- Bảo Anh thoát khỏi vòng tay của anh.- Để cho em yên.
- Thôi được, khi nào hết giận thì trả lời anh.

Khải đi xuống nhà, nó nói.

- Chị ấy sao rồi?
- Chắc giận anh lắm.
- Thế là anh xong rồi.- Hà thở dài.
- Tại sao?
- Chị ấy giận dai lắm. Đến em còn phải chịu thua.
- Biết thế không nói như vậy nữa.- Khải thở dài.
- Đáng đời anh.
- Em vừa nói cái gì đó Nguyên tử.
- O, em không có.
- Tốt nhất là anh nên dỗ cậu ấy đi. Còn cậu, Vương Nguyên, thôi trêu anh ấy đi, cậu nên xem lại lời nói của mình trong bệnh viện, chưa gì đã chén xong 5 bịch bánh rồi kìa.
- Hừ.

Thế rồi Khải lại chạy lên tầng, chưa kịp mở cửa đã nghe thấy tiếng Bảo Anh hò reo.

- Anh ấy thích mình, anh ấy thích mình. Ooi ch mẹ oi. Anh ấy nói là anh ấy thích con. Nhưng mà nhờ không phải thì sao?
- Anh thích em thật mà.- Khải đẩy cửa bước vào.
- Ai cho anh vào mà anh vào?- Trở lại mặt nghiêm.
- Em thôi đi, anh nghe thấy hết rồi.- Khải cười để lộ cái răng khểnh duyên vô cùng.- Giờ thì trả lời anh. Em làm bạn gái anh nhé!
- Không.
- Anh không trêu em đâu. Là thật lòng mà, làm bạn gái anh nhé.
- Còn phải xem thái độ của anh thế nào đã. (Giống Hà nè)
- Thái độ? Thái độ gì chứ?
- Anh mà còn trêu em cái kiểu đó là em không tha cho anh đâu.
- Yes sir(Vâng thưa ngài).

- Con gái thì phải gọi là madam chứ.

- Ờ thì.... Yes, madam

Rồi thì cả hai người chỉ biết nhìn nhau mà cười trừ. Thế rồi họ đi xuống tầng, nó làm cho 1 câu làm cho 4 ng' ngã ngửa

- nhìn bốn ng' hạnh phúc quá đi, tui hông có ghen tị chút nào.

- Bà nói gì vậy, định sống kiếp F.A tới bao giờ. Chả phải ng' bà thích đang ở....

- Nhiều chuyện.

Hà trật tự ngay tức khắc.

- Thiên này.- Nguyên lay lay- Cậu thấy Nhi thế nào?

- Bình thường.

(Ồi mama ời)

- Không phải em thích.....- Khải

- Ai?

"Tặng bằng này đúng thật là, không ai làm tan được" suy nghĩ của Khải Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Này-Nguyên khoanh tay đứng nhìn nó và Ti vừa ngồi chơi điện thoại, vừa ăn đồ ăn vặt.

- Sao?- Ti đáp, mắt vẫn dán vào điện thoại.

- Có thật là cậu thấy Nhi bình thường không đấy? Tớ thấy em ấy xinh mà.- Nguyên ghé tai Ti nói nhỏ.

- Cậu thấy em ấy xinh thì kệ cậu, không liên quan đến tớ.

- Nàiiii. Cậu nghĩ lại thử coi. Em ấy vừa xinh, vừa học giỏi, lại nấu ăn ngon nữa chứ. Thế mà cậu bảo là bình thường à?

- Cậu thích thì đi mà thích em ấy đi!!- Ti cúi, phi một mạch lên phòng.

_____ Còn phía bên cạnh _____

- Nhi ời, Nhi à!!!!~~~~ Hà cười nịnh.

- Sao?- Nhi đáp (Bảo Bảo: giống Ti ghê gớm, hay Ti giống ta???)

- Chả phải bà hâm mộ Thiên Ti sao???? Chả nhẽ chỉ hâm mộ tài nhảy múa, học giỏi của anh ấy thôi hay sao?

-Bà cũng biết rồi đấy! Tôi chỉ hâm mộ anh ấy thôi!!!- Nó gất rồi tức giận đi lên phòng.

- Haizzzzz, hai cái người này, Thật là..... . Mà mọi người có thấy hai người họ từ hôm gặp nhau tới giờ có hơi.... khang khác thì phải.- Bảo Anh lắc đầu nói

-Khác?!?!?! Đúng rồi, quá khác là đằng khác.- Khải bật dậy.

- Thiên Ti từ ngày gặp Nhi hình như là..... ít chơi điện thoại hơn,..... A! Đúng rồi. Hôm trước em thấy cậu cười. Cười một mình luôn á.

_____ Trước cái lúc đó(lúc Thiên cười á) _____

Thiên mở cửa vào phòng nó

- Cho anh hỏi chút xíu.
- Hòì.(Bảo Bảo : oánh cho bây giờ.)
- Em..... Có thật là fan của anh không đấy?
- Đúng.
- Sao đối xử lạnh nhạt với anh vậy?
- Thì sao?
- Thì... không giống với mấy fan khác(Mấy cái zè. Hoi bị nhiều đó anh)
- Em hâm mộ theo cách của em.
- Cách của em?
- Đúng.
- Rốt cuộc thì em hâm mộ anh ở điểm nào vậy?
- Nhảy đẹp, hát hay, học giỏi.
- ...(đơ)... Vậy sao? Ngoài ra không còn điểm nào khác à?
- Không.
- Vậy thôi. Anh về phòng đây.

Thiên ra khỏi phòng nó rồi đi ra ngoài ban công ngắm sao mà lòng thầm nghĩ " Mình chưa từng thấy Thiên Chỉ Hạc nào như em ấy. Mỗi thế thôi sao?" Rồi anh nở nụ cười như muốn làm tan chảy các Thiên Chỉ Hạc (nhưng lại k tan được Khối băng như anh) Nhưng anh không hề chú ý tới cái người đang đứng há hốc mồm ngạc nhiên ngay bên cạnh mình. Dạ, đó là Vương Nguyên nhà ta đó ạ.

_____ Còn bây giờ ta cùng trở về với bốn thánh soi nào _____

- Aydo, Nhi cũng có khác gì? Nó xuống nhà nhiều hơn, bớt lạnh một chút,....
- Chả nhẽ.....- Trong đầu Khải ca bỗng có bóng đèn phát sáng- Chả nhẽ hai tầng băng di động đóa(Thiên, Nhi) bị tan ra rồi sao?(Ý là Thiên/Nhi rung động trước Nhi/Thiên á)
- Không thể nào. Trước giờ Thiên Thiên/Nhi có tan chảy vì ai đâu ?- Nguyên, Hà đồng thanh.
- Mà kẻ cũng lạ. Nhi nó cũng vậy. Bình thường nó toàn ngồi lì trên phòng. Dạo này lại hay xuống "tham quan nhà cửa" mới ghê.- Bảo Anh chống cằm suy nghĩ.
- Mấy người đang nói cái gì đó?- Nó từ đâu bỗng chui vô cuộc thi soi của 4 người kia.
- Há?!?!?! À.. Ừ thì..... Tụi anh đang nêu ra sự khác biệt của Thiên trong thời gian vừa qua- Khải nhanh chóng lấy ra 1 cái cốc.
- Em khác như thế nào?
- Thì cười nhiều hơn, ít chơi điện th..... Há!!!!- Nguyên đang liệt kê thì chợt nhận ra câu hỏi phát ra từ đâu.- T..Thiên Tì....
- Mấy người giỏi lắm. dám đem hai đứa tụi em ra tám chuyện à?- Nó khoanh tay.
-- Không biết trả lời như thế nào cho câu hỏi này.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Sau cái cuộc thi soi ngày hôm đó, nó và Thiên ngày càng lạ hơn. Không phải là ảm áp hơn mà là ngày càng lạnh lùng hơn. Kể cũng lạ, đã qua một tháng rồi mà TFBOYS không nhận một tin nhắn hay một cuộc gọi nào từ giám đốc.

Haizzz, đang rảnh không có việc gì để làm thì tất nhiên, TFBOYS được một tháng chơi thoải mái. Nhưng trong cái khoảng thời gian được gọi là chơi thoải mái ấy cũng đâu có yên ổn. Sáng đi học, chiều thì bị nó phạt làm việc nhà (cái tội soi người ta), tối thì.... làm bài tập. hix hix chả có ngày nào được yên ổn cả.

Cuối cùng, Tết Nguyên Đán của Việt Nam cũng tới, tất cả mọi ng' đều chuẩn bị rộn ràng, còn TFBOYS á, có biết gì đâu, chỉ biết hỏi ba à nhằm hai nàng Hà vs Bảo Anh thôi. Đêm cuối cùng của năm, sự thật thứ nhất của nó được tiết lộ.

buổi sáng,nó lạ lắm. tự dưng cười rất nhiều(quá lạ) đã thế lại còn mua rất nhiều đồ chơi siêu nhân, máy bay, xe tăng, ..v..v.. Bảo Anh thấy vậy, buông một câu.

- Nó lại thế à?

- Vâng.- Hà buồn rầu đáp lại.

- Nhi bị sao vậy?- Nguyên thắc mắc.

- Các anh k nên biết thì tốt hơn.

-Ồ với nhau(==) một tháng rồi, còn điều gì mà các em giấu bọn anh nữa?- Khải lên tiếng.

- Thực ra thì.....

- Em nói đi, bọn anh sẽ k giữ bí mật cho.

- Nhi bị bệnh về tâm lý.

- Bệnh về tâm lý ?!?!?!?-Thiên kêu.

- Đúng vậy. Bảy năm trước, nó mất đi hai người mà nó yêu thương nhất. Là anh trai và mẹ nó. Hai người họ là người mà nó yêu thương nhất, quý trọng nhất đã rồi bỏ nó mà đi. Hơn nữa, cái lý do mới là cái làm nó bị bệnh. Hai người họ chết vì tai nạn. Chính bà nội mà nó kính yêu đứng sau mọi chuyện.

- Cái gì?!?!?!?

- Nó chưa biết chuyện này đâu. Nên đừng nói nó biết- Bảo Anh dặn dò.

- Nhưng rồi cuộc, lý do là gì?

- Anh hai và mẹ nó đã bán nó sang Trung Quốc, họ làm như vậy là vì muốn ba nó giao lại tài sản của ông ấy cho anh hai nó. Hơn nữa, ng' mẹ đó, k phải mẹ ruột của nó, kể cả anh hai kia cx vậy. Do họ vào cái nhà này lúc nó ms 1 tuổi nên nó k biết việc họ k chùng dòng máu vs mình. Cho tới khi họ chết thì nó ms biết.

- Vậy Nhi bị bệnh gì?

- Đa nhân cách.- Hà cố giữ bình tĩnh.

- Cái gì?????

- Nó mắc chứng rối loạn đa nhân cách(giống phim Hàn quá). Cứ đến Tết Nguyên Đán hàng năm, Thiên Minh, người mang tính cách hòa đồng sẽ tạm thời thế chỗ nó. Nhưng, hết đêm nay là cùng, vì ngày mai, bé Ly sẽ xuất hiện. Cô bé rất ngoan ngoãn, vui tươi, sẽ không làm hại ai như Thiên Minh.

- Này cậu bảo Thiên Minh là một nhân cách hòa đồng cơ mà. Sao lại đi làm hại ai chứ?

- Vì cậu ta sẽ đi khắp nhà để tìm chiếc kính thủy tinh để nghịch. Như hồi năm ngoái, cậu ta làm vỡ bể cá cảnh mà Nhi mua về, làm m.n suýt nữa bị cậu ta cho vô viện nằm.

- Haizzz, nội trong đêm nay, tụi mình phải giữ cậu ấy ở trong phòng Nhi. Mọi người làm đc chứ?

- Đ...Được.- Ba người kia trả lời với gương mặt trắng bệch, cắt không còn giọt máu trong khi Bảo Anh và Hà thì lại cảm thấy đó là chuyện bình thường.

- Mấy đứcc vừa nhắc tới Tui á hả?- Nó chạy ra

- T...ThiênN...Nhi- TFBOYS hốt hoảng.

- Chữ Thiên thì đúng rồi, nhưng tui tên Minh chứ không phải nhỏ Nhi đó.

- À...À Thiên Minh.
- Anh xuống đây làm gì?- Hà khoanh tay.
- Anh xuống tìm đồ chơi(kính thủy tinh á)- Nhi.. à nhầm hiện tại là Minh mrs đứng, hất tóc(Tóc Nhi dài lắm á)
- Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Nguyên Khải Thiên, ba người còn đứng đó làm gì? Mau đi cất hết đồ thủy tinh cho tui.- Bảo Anh gất um lên trong khi TFBOYS nhà ta vẫn đang đơ ng' trước sự nam tính của Minh(Bảo Bảo: trong cơ thể của Nhi, Anh làm thế k sợ bị nó đuổi đi đầu tiên à?)

- À ... ờ tui anh đi ngay- người hồn về xác đầu tiên là Khải, anh lòi 2 cậu em vẫn đang còn ngẩn ngơ ra đấy đi làm nhiệm vụ do tân ng' yêu chỉ bảo.
- Thêm Minh à~~ Hà cười nịnh- Anh ăn bánh kem không em làm cho?
- Bánh kem à... OKÊ luôn- Thiên Minh cười đồng ý- Nhưng phải cho anh làm cùng.
- Cái Gì?!?!?-Hà vs Bảo Anh hoảng hốt.- Anh làm cùng á(Thiên Minh 19 tuổi)?!?! Đùa tui em à? @ -@
- Không thì thôi, anh đi tìm đồ chơi.
- Ấy ấy, em có ns là k cho anh làm cùng đâu.- Hà kéo tay Minh.- Anh vô đây làm với em(nội tâm kêu gào khủng khiếp: không, đừng , đừng làm vs tôi)
- 1 tiếng sau~
- Ahahahaha vui quá, Hà nè, nhìn xem, nó phồng lên này.- Thiên Minh nhảy cẫng lên.
- D...Dạ v....vâng.....đ....đúng....r....rồi.- Hà vs Bảo Anh ngồi bệt xuống nền nhà.

Hóa ra là họ đang làm kem, Thiên Minh lấy máy đánh trứng(Bảo Bảo: tui cũng chả biết máy đó là máy gì, chém bừa)đánh lòng trứng trắng lên, bắn tứ tung(thế mà còn cười đc). trong suốt 1 tiếng đồng hồ, ba ng' họ bị dính bao nhiêu là bột bánh, đường.... Cuối cùng thì họ cũng làm xong đc 1 cái bánh , mặc dù k đẹp cho lắm nhg bù lại thì nó rất ngon, Thiên Minh chia đều cho mỗi ng'(bao gồm TFBOYS). Ăn no bánh xong, TFBOYS lăn ra ngủ, Hà, Bảo Anh Thiên Minh lại tiếp tục cuộc chiến. Thiên Minh bị Hà vs Bảo Anh còng tay(giống tội phạm dữ.) nhốt vô phòng của Nhi nhưng thật không may, khóa cửa của Nhi là loại có chốt vạy bên trong nên Hà vừa khóa thì ThiênMinh đã vạy chốt,ra ngoài.

Thế là Bảo Anh dựng TFBOYS dậy. Cả một buổi chiều cuối năm, 5 người bọn họ chỉ có 1 công việc chính hơn nữa lại còn rất cao cả đó là cạnh chừng Thiên Minh, không để cho cậu ấy làm loạn.

Tôi

- K!K! Anh k đi ngủ đâu!- Thiên Minh hét.
- Thôi ngoan nào Thiên Minh- Hà nức nở khóc nức nức.-Anh đi ngủ đi.
- K! Nhớ k lúc anh ngủ bé Ly ra thì sao?
- Thôi nào. Khi nào Nhi buồn bực chuyện gì đó thì anh sẽ đc ra mà- Bảo Anh dỗ.
- Thật không?
- Thật mà. Nhi nó sẽ cho anh ra mà.
- Để xem đã
- Thôi mà, anh Minh là ngoan nhứt trong mấy người kia mà - Hà khóc.- Giờ thì đi ngủ thôi anh.
- Vậy đc, nhưng anh có một điều kiện.
- Anh nói đi, cái gì cũng đc.

- Anh muốn ngủ cùng Thiên Tỷ.
- WHAT?!?!?!?- năm người đồng thanh.
- Anh bị làm sao vậy? mặc dù anh là con trai nhưng cơ thể hiện tại là của Nhi á.
- Thế em tính sao? Để anh thức hay để anh ngủ với Thiên Tỷ?
- Thiên Tỷ.....- Hà liếc.
- Không bàn cãi nhiều, mình đi thôi Tiểu Thiên- Thiên Minh kéo Thiên Tỷ đi.
- Bỏ tay thật.- Nguyên vò đầu,
- Nhưng cũng may là cậu ta chịu ngủ.- Khải vỗ vỗ vai Nguyên.
- Đi ngủ thôi. Mai còn phải chiến đấu thêm đó- Bảo Anh mệt mỏi thông báo.
- Ủa, mai vẫn phải chiến đấu á???- Khải Nguyên đồng thanh.
- Tất nhiên, nhưng bé này không nghịch như Thiên Minh đâu. Ngoan lắm.- Hà gục đầu vào vai Nguyên.

Sáng hôm sau

- Oa, ngủ đã quá.- Nguyên Hà vươn vai.
- AAAAAAAAAAAAAAAAAA-Tiếng hét phát ra từ phòng Thiên(mỗi ng' 1 phòng, chị Nhi phân chia lại)
- Có chuyện gì vậy?- Bảo Anh lục đục chạy sang.
- Chị Bảo Anh oiiiiii- Nhi khóc.- Sao em lại ở đây?
- Là Thiên Minh đó anh ấy đòi ngủ với Thiên Tỷ- Bảo Anh dụi dụi mắt.-CÁI GÌ THỂ NÀY?????

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Xin nói đôi chút về cảnh tượng hiện giờ

Tỷ đang ôm Nhi thì Nhi ngồi bật dậy, Tỷ gói đầu luôn lên người Nhi.(Sao ôm ng' ta giống như ôm gối ôm vậy trời)

- Chị Bảo Anh!!!!!!- Nhi chạy ra ôm.
- Ngoan nào Bảo Ly, không sao đâu. Thiên Tỷ k làm gì em đâu mà sợ(đen tối dữ vậy.).
- Thiên Tỷ? Chị nói là Thiên Tỷ sao?!?
- Ừ.

Nhi. ấy chết, Ly quay lại phía chiếc giường - nơi mà Thiên Tỷ đang say giấc.

- Oa!!! Lần đầu tiên em dc gặp Thiên Tỷ á.
- Vui không?- Bảo Anh xoa đầu.-Hôm nay tới phiên em hả?
- Dạ vui. Nhưng em thấy chị Nhi có vẻ sẽ trốn lâu hơn mọi khi chị ạ.
- Tại sao thế?- Bảo Anh hoảng hốt.
- Chị í có chuyện cần suy nghĩ.

- Vậy sao? Bây giờ em gọi Thiên Tỳ dậy, rồi hai đứa xuống nhà ăn sáng.
- Yes, madam- Ly cười rồi quay sang gọi Tỳ.(thím này cũng biết nói tiếng Trung nốt)- Anh Tỳ à. Dậy thôi, sang rồi.
-
- Nè, dậy thôi.
-
- Dậy thôi nào, đến giờ ăn sáng rồi.
-
- Em hết kiên nhẫn rồi đấy. - Ly gắt
-
- DẬY MAU!!!!- Loa phát thanh Ly.
-
- Thôi đc, em sẽ - Ly khẽ kéo áo Tỳ (Ồi mớie ơi)- Chụp ảnh body anh đăng lên weibo.(Ố ố)
- Đây, em đang làm cái trò gì vậy????- Tỳ bật dậy
- Em có làm gì đâu?
- Em nói cái gì mà..... Đứng rồi chụp ảnh body anh đăng lên weibo là sao hả?
- Ai bảo anh không chịu dậy.
- Khoan đã, em k phải Thiên Minh. Cũng không phải Thiên Nhi nốt. Vậy em là ai?(cùng một gương mặt sao anh có thể nói như thế?)
- Bảo Ly. 14 tuổi. Bây giờ anh mau làm vệ sinh cá nhân rồi xuống ăn sáng.
- À.....Ồ.

Thế là Bảo Ly bỏ Thiên một mình vẫn còn đang ngỡ ngàng không hiểu chuyện gì đang diễn ra. Còn cô bé thì vừa đi, vừa cười tủm tỉm trông rất chi là đáng yêu. Xuống tới nhà, cô vui vẻ chào mọi ng' khiến Hai ng' nào đó sực xịt máu mũi (Chỉ là hiện tại thôi nha)

- Em xuống rồi à? Thiên đâu?- Hà hỏi.
- 3s nữa anh ấy xuống.
- Minh xuống rồi đây.- Thiên Tỳ ló đầu vào bếp
- Vẫn như ngày nào, căn thời gian rất chính xác- Bảo Anh nói.- Em căn thử thời gian Nhi xuất hiện lại xem nào.
- 1 ngày 2h 45 phút 39 giây.
- Vậy hả? Khài ! Anh đặt báo thức lúc (bây giờ là 8h sáng) 10h 45 phút hộ em.
- Okê, nhg để làm gì?
- Thời gian Nhi quay lại chứ sao.

Sau đó, tất cả cùng ngồi vào bàn ăn sáng vui vẻ. Riêng TFBOYS thì lại có vẻ hơi choáng, vì bé Ly cứ cười cười nói nói, rất chi là đáng yêu. " Bây giờ mới thấy em ấy đáng yêu a~" Suy nghĩ của Cục Chiên~~~

Ăn xong , Ly lập tức đòi đi chơi. Hơn nữa, đi chơi vs cô bé thì thật sự là rất vui. Cô bé không hề quạ như Thiên Minh, cx chả lạnh lùng như Thiên Nhi. Ước gì, Thiên Nhi cx vui tươi như bé Ly thì tốt biết bao.Bao giờ ms có ng' chữa đc bệnh cho Nhi đây? Các chap sau mọi ng' sẽ biết dung mạo của ng' đó sau, còn bây giờ Bảo Bảo ta xin phép kết thúc để đi ăn sáng.

- Ừm...um... bỏ tôi ra..... bỏ tôi ra.....

- Mày cầm mồm cho tao. Mày nói nữa tao cho mày xuống địa ngục mà ở.

Nói rồi, cái tên đó vút nó đang giầy giữa trong cái bao tải ở trước cửa một ngôi nhà, bấm chuông rồi bỏ chạy. Nghe thấy tiếng chuông, 1 cặp vợ chồng trẻ cùng với cậu con trai chạy ra. Thấy có cái bao tải đang động đậy thì lập tức mở ra xem. Ở trong đó là một cô bé xinh xắn, bị trói chặt, đôi mắt ướt nhòa. Hai người liên vội vàng bế cô bé vào nhà, sơ cứu cho cô. Sau khi cô bé tỉnh lại thì bỗng hét toáng lên

- Bố, mẹ! Bố mẹ ơi!!!! Cứu connnnn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Bố, mẹ! Bố mẹ ơi!!!! Cứu connnnn.

- Cháu gái, bình tĩnh nào.- Vợ chồng nhà nọ nghe tiếng hét thì lập tức chạy vào.

- Tôi đang ở đâu? mấy người là ai? Tôi muốn về nhà.....- Cô bé khóc thét.

- Em im lặng một chút đi! Không thấy tôi đang học bài à?- Cậu bé đang ngồi học bài bên cạnh gất um lên.-Bực mình.

- Tiểu Thiên, sao con lại nói thế.- Bà mẹ đứng phắt dậy rồi quay sang cô- Bây giờ cháu bình tĩnh, kể lại toàn bộ sự việc cho cô nghe nhé. Sao cháu lại bị nhốt trong bao tải thế?

- Cháu.... Cháu bị bắt cóc.....- Nó run rẩy.

- Thế tên cháu là gì?- Người phụ nữ nhẹ nhàng nói.

- Cháu tên là Thiên Nhi.

- Vậy cháu có biết vì sao mình bị bắt cóc không?

- Mẹ....Mẹ cháu... bắt cháu qua đây.- Nó thút thít.- Cháu không biết lý do.

- Ai đòi lại có loại phụ nữ kiểu ấy.- Người phụ nữ hoảng hốt.

- Vậy mà cháu không hề biết.....- Nói xong, nó òa khóc.

- Thôi nào nín đi cháu. Vậy cháu ở đâu, có cần cô gọi điện về nhà không?- Bà vỗ nhẹ vào vai nó, dỗ dành.

- Dạ thôi, nhà cháu cách đây xa lắm.

- Xa là ở đâu?

- V....Việt...Nam ạ.

- Trời cháu bị bán qua đây sao? Thôi, cháu cứ ở đây với cô chú, không phải ngại gì cả. Cháu ở đây làm bạn với cô, ở trong cái nhà này, chỉ mình cô là nữ.-

- Vậy được không cô?- Nhi khé nhìn cái cậu mà lúc nãy gất với nó.

- Được, được chứ.- Bà Dịch liếc xéo 2 người đang đần thối mặt tỏ ý không thích.

Thế là từ ngày đó, Thiên Nhi nhà chúng ta ở cùng với gia đình nhà họ. Mặc dù dc hai cô chú quý mến nhưng nó lại bị một kẻ đáng ghét nào đó trong nhà bắt nạt.(Dịch ca chứ ài) rồi nó được hai ông bà chủ mua điện thoại, đồ dùng cá nhân,.... Nó bắt trước Thiên Ti lập weibo rồi kết bạn với anh bằng cái tên Tiểu My. Thi thoảng, nó chụp ảnh đăng lên weibo, cũng được mọi người thích. Mới đầu chỉ có khoảng 10 người nhưng sau mấy hôm, đã trên 2k (Choém). Nó đâu ngờ cái người mà dc nó đặt 1 cái biệt hiệu là tên đáng ghét lưu toàn bộ ảnh của nó.

2 năm sau, bố nó tới tìm, nó thì vui mừng khôn siết còn Dịch ca thì đang muốn nổ tung. Anh nhất định không cho nó đi.

-Không. Con không cho em ấy đi, em ấy phải ở đây. Em ấy còn phải trông Nam Nam nữa.

- Thiên Tỷ, con phải để cho em ấy về vui gia đình chứ.
- Không con không muốn- Anh khóc ròng- Nhóc con, đi vào đi, đứng đó làm gì?
- Cháu chào bác, em chào anh.
- Ai cho em đi mà chào hả?
- Em chỉ chào khi vào thôi,khi đi thì thêm" Thưa bác, thưa anh em đi ạ"
- Anh nói rồi, em không được đi đâu hết.- Thiên gào thét.
- Nè, em về Việt Nam rồi nhưng mình vẫn còn có thể liên lạc được vui nhau cơ mà! Em hứa, em hứa là hằng ngày sẽ gọi điện cho anh.- Nó dỗ ngọt.
- Hứa đấy nhé!- Thiên nín khóc.
- Em hứa. Nhưng anh cũng phải hứa với em một điều! Bây giờ anh cũng đã là 1 ca sĩ, phải biết tự chăm sóc mình, ở nhà còn có Nam Nam, anh phải yêu thương nó. Em nói là yêu thương nhưngkhông phải chiều chuộng đâu nhé(cười). Thi thoảng phải gửi ảnh nó cho em
- Thế anh không phải gửi ảnh của anh cho em à.
- Ô hay, anh là ca sĩ, tìm kiểu gì mà chả ra. Bay giờ em phải đi. Thiên Tỷ của em (của mi hồi nào?)không được khóc, anh mà khóc là cắt liên lạc luôn đó.- Nó đe dọa.
- Này-Tỷ kéo tay- Hẹn ước !
- Hả? Hẹn ước?
- Đúng, 10 năm sau gặp lại!
- Dạ được.- Nó cười, gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

- Hức hức, em nhớ anh, em nhớ anh. Anh hứa rồi đó, giờ chỉ còn 4 năm nữa thôi-Nó nói trong khi ngủ.
- Dậy đi Nhi- Ai đó lay lay vai nó- Sáng rồi đo nhóc.
-- vẫn không có động tĩnh gì.
- Dậyyyyyyy- Người đó hét.- Anh cho em 5 giây. 5....4....3....2...
- Em dậy em dậy.- nó lúống cuống- Ồ, Thiên Tỷ, sao anh lại ở đây???? Mà ai cho phép anh vào phòng em?
- Hà bảo anh lên gọi em dậy.
- Mọi hôm vẫn là nõ gọi mà, sao hôm nay tự dưng...
- À, Hà bảo là gọi em dậy mệt lắm nên hôm nay nhờ anh lên gọi.- Tỷ cướp lời.
- Hừ, con nhỏ này, ta sẽ cho ngươi một trận.

Cho tới khi xuống nhà.....

- Uầy, hình như Thiên Tỷ có độc chiêu gọi Nhi dậy á- Hà xuýt xoa- Mọi hôm em mất 30 phút cơ, thế mà anh ấy lên gọi một cái... mất có 10 phút à.
- He he, anh mà lại.- Thiên gãi gãi đầu.

- Hành động gì thế kia?- Khải huyếch vai Nguyên- Thiên vừa mới cười, gãi đầu ngai ngừng kia bảo bối.

- Lạ lắm à nha.- Nguyên thì thầm.

_____ Bảo bảo xin tua thời gian một chút xiu _____

- "Thiên ca, dạo này anh sao rồi?"- nó nhắn(weibo á)

- "Bỏ rơi anh bao lâu rồi ? Giờ thì quan tâm quá ha?"

- "hì hì, Em xin lỗi, tại mấy hôm nay nhà em có chuyện"

- "Chuyện gì? Nói anh nghe coi?"

- "À, có nhóm nhạc bên Trung qua ở nhờ"

- "Đúng rồi, anh sang Việt Nam rồi á, Em ở đâu?"

- "Hà Nội. Mà anh qua Việt Nam sao không nói em biết? Qua bao lâu rồi???"

- "Được gần hai tháng rồi"

- "CÁI GÌ? Sao không nói em biết?"

- "Ừ thì.... Anh quên, anh cũng đang ở Hà Nội, gặp nhau ở công viên nước nhá."

- "Ok"

Thế là Thiên ca cùng Tiểu Nhi(là 2 người đó á) phi một mạch xuống nhà, bỏ qua câu hỏi của 2 cặp đang tênh tít với nhau mà đi.

_____ Tại công viên _____

- Sao lâu vậy ta?- Nó sốt ruột nhìn đồng.

- Cái con bé này, đã bảo là tới chỗ cái cây đo rồi mà, sao lâu thế nhở?- Ai đó ngồi đằng sau cái cây.

- Hay là mình gọi điện ta?- Nó nói rồi lôi cái điện thoại cũ rích ra(là Thiên mua tặng nó đợt nó về Việt)- Alô? Anh đang ở đâu đấy?

- Anh đang ở đó nè, sao anh không thấy em?- Tiếng của ai đó vọng ra.- Em đi vòng quanh cái cây thử coi.

Nghe xong, nó lập tức đi vòng quanh(Tỷ cũng vậy a~) Người ngoài nhìn vào cứ tưởng bọn nó đang chơi trò " mèo đuổi chuột" Con mèo cứ chạy quanh mãi chả thấy đâu lập tức dừng lại làm cho người nào đó đâm sầm vào mình.

- Em có thấy..... Á.

- Em không sao chứ? Ồ, Thiên Nhi, sao em lại ở đây?

- Cái đó phải để em hỏi mới đúng.- Nó giật rồi vớ lấy cái điện thoại- Alô, Anh còn đó không?

- C...Cái điện thoại đó.- Tỷ giật mình khi nhìn thấy cái điện thoại đó- Là em sao?

- Hà?(nó có hiểu mô tê chi đâu) Anh nói cái này hả? Nó là quà kỉ niệm của em.

- Trời ơi, Nhi ngốc à, là anh đây, Thiên ca đây.

- Thiên ca?- nó sốc- Anh đùa em à???

- Không hề.

- Bây giờ anh là người nổi tiếng rồi ha?- Giọng nó nhẹ nhàng hẳn.

- Tất nhiên. Anh đã nói là anh làm được.

- Mà khoan đã, anh nói là 10 năm nữa ta mới gặp lại cơ mà? Mới có 6 năm thôi mà đã gặp lại rồi.

(Ôi mớ ói, gặp càng sớm càng tốt chứ sao? Nhi ơi là Nhi, chị có thật là fan không á, người gì đâu mà ngộ dễ sợ)

- Thì anh hủy lời hẹn đó, sửa lại là 6 năm.
- eo oi, Thiên ca k giữ lời hứa kia- nó trêu Tý rồi cười một cách vui vẻ.
- Ô hay, anh đã sửa lại rồi, 6 năm là 6 năm. Anh hoàn thành lời hứa rồi đó nha.
- Ừ chịu đầu.
- Không chịu cũng phải chịu.
- Hẹn ước kiểu gì vậy hả? Anh nói là 10 năm xong bây giờ lại nói là 6 năm là sao?
- Thôi thôi, anh xin. Anh chỉ đổi mỗi số thôi mà em làm quá dữ vậy?@ @
- Tạm tha cho anh á

(Góm, hai anh chị gặp nhau kiểu này chắc em chết, vốn dĩ đc mệnh danh là Băng vĩnh cửu mà giờ thì như con nít í)

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Ăn sáng xong, Bảo Anh lôi nó lên phòng.

- Nhi! Chị có một thỉnh cầu.
- Chị nói đi.
- Em.... Cho bốn người bạn chị(Hà, Nguyên, Khải) đi chơi được không?
- Mấy người định đi đâu?
- Thì bọn chị định đi về quê một chuyến.(Quê của Nhi, Bảo Anh á)
- Thế thì phải cho bọn em đi với chứ~
- Vậy.... Nghĩ là được đi hả?
- Ừ.
- Yeah, thank you em iu.- Bảo Anh hôn đánh chụt vào má nó.
- Hi hi, mà bao giờ đi vậy chị?
- Cuối tuần này.
- OK, chị xuống bảo mọi người chuẩn bị.
- Ừ, chúng ta ở đó 1 tháng nên chị nhớ bảo bọn họ mang nhiều nhiều đồ đi ha.
- Ok

Bảo Anh chạy vù xuống nhà thông báo.

- Mọi người à.- Bảo Anh cúi mặt xuống(có vẻ rất u ám)
- Sao vậy chị Bảo Anh? Nhi không đồng ý à?- Hà hỏi.
- Tất nhiên.....
- Eo oi, cái con nhỏ này, sao nó lại không cho tụi mình đi chơi cơ chứ?- Bảo Anh chưa kịp nói hết thì bị Nguyên chen vô.

- Vương Nguyên, tớ đã nói xong đâu mà cậu nói!- Bảo Anh gắt- Tớ định nói là:" Tất nhiên là đồng ý rồi!"

- O, thế à? Thế thì vui rồi.- Nguyên cười.

- Mà nó còn bảo là đi 1 tháng á.

- Thật hả?- Khải nói- Vui quá đi.

- Vậy thì đi sắp đồ thôi.- Tỷ " phá"

- Haizz, đang vui mà cậu bắt bọn tớ đi dọn đồ, cuối tuần mới đi cơ mà. Làm gì mà vội.- Nguyên xì mặt.

- Tốt thôi, cậu cứ việc vui, tớ đi dọn đồ. Đến lúc đi mà quên cái này cái nọ là cậu chết với tớ.- Tỷ đi lên phòng.

-Hừ, xem ai là người quên- Nguyên bực muốn xì khói.

_____ Đến hôm lên đường _____

- Á, Khải ca, lão đại, anh lấy hộ em cái khăn. Thiên Tổng, cậu lấy hộ mình cái áo phông có chữ ấy, cái mà lần trước cậu mua cho mình í.- Nguyên " chạy loạn".

- Đã nói rồi mà không chịu nghe cơ. Giờ lại...- Tỷ bực bội, lắc đầu.

- Thôi, cậu giúp tớ đi không mấy bà chần đó la cho bây giờ.- Nguyên khóc ròng.

- Anh nói ai là bà chần hả Nguyên- Hà không biết từ đâu đi vào nói.

- Anh...Anh bảo Nhi với Bảo Anh a - Nguyên cười

- Cho nói lại đó.- Bảo Anh đứng cạnh Hà (Nãy giờ rồi)

- Á, tớ....tớ bảo Nhi.Ha Ha Ha- Nguyên gãi đầu.

- ANh muốn chết à? Hay chán sống rồi hả Vương Nguyên?- Nó nhéo tai Nguyên(Chị này vào giúp từ đầu, Nguyên không có thấy, tại vội mà)

- Á Á, tha cho anh, Thiên ơi, cứu!

- Tớ không liên quan.- Tỷ quay phắt đi.

- Hà! Sao em nỡ để người mình yêu bị oánh vậy- Nguyên quay sang Hà.

- Anh tự làm tự chịu. Em không cứu được.- Hà lắc đầu.

Trên đường về quê của Nhi và Bảo Anh, Thiên-Nguyên không ngừng chí chóc nhau.

- Á, thôi chót thôi rồi. Sao mình lại có thể để quên cái lọ kem chống nắng ở nhà a~~ Nguyên khóc.

- Đây, kem của cậu đây.- Tỷ lôi lọ kem từ trong chiếc ba lô đồ sộ hơn hẳn của mình ra.

- Ủa, cảm ơn cậu nha.- Nguyên cười rồi lại khóc.- Áy, còn cái.....

- Đòi giày yêu quý, cái áo phông yêu quý của cậu đây- Tỷ không để Nguyên nói hết đã lấy những thứ mà mình nói ra.

- O, sao cậu biết?- Nguyên ngờ ra.

- À, tại cậu là Nhị Nguyên(Nguyên ngọc) nên cậu mới không biết gì cả. Cái đầu của cậu đâu nhớ hết nổi những thứ cần đem theo.- Tỷ chọc.- Mà cậu có nhớ đem theo Hà không đây?

- A, Hà ới- Nguyên giật mình gọi Hà.

-Anh.... Thật là.....Em ghét anh lắm- Mặt Hà tối sầm.

- O, sao vậy? anh xin lỗi. - Nguyên meo máo.- Thiên Tỷ. cậu hại tớ rồi.

- Ủa, tớ hại cậu hồi nào? Tớ chỉ nói sự thật thôi a~

- Cậu...Cậu...- Nguyên bực(Nguyên: Bảo Bảo, em troll anh vừa vừa thôi./Bảo Bảo: troll anh tới đây thôi a~, để cuối chuyện troll tiếp/Nguyên: Em hảo ác a.T.T)

Chương 15

- Thiên! Anh trêu anh Nguyên vừa thôi.- Nó cáu.

- O, anh trêu cậu ấy hồi nào?- Tỷ chính sang chế độ mặt vô(số) tội.

- Tất cả trật tự!- Bảo Anh vs Tuấn Khải đồng thanh và tất nhiên là phải trật tự rồi.

10 phút sau~

- Thiên Tỷ, trả cho tót.

- Không

- Sao cậu có thể.....

- Hai người không thể ngưng tranh giành với nhau à?- Nó gắt- Thiên Tỷ, anh trả cái mũ đó cho anh Nguyên đi. Tỷ nữa em mua cái khác cho.

- Hi hi, anh chỉ trêu cậu ta 1 tý cho vui thôi mà.- Tỷ gãi đầu

- A, tới nơi rồi này.- Hà reo lên.

- Cái con nhỏ này, mới qua ranh giới giữa Hà Nội với Phú Thọ mà này đã kêu là tới nơi rồi.- Bảo Anh chọc.

- Cái bà chị này- Hà chu mỏ lên cãi- Chị quên đương rồi a ? Chị cần đi thêm 1 đoạn nữa là tới rồi còn gì.

- Ở ờ. Bà chị này của cô bị đãng trí rồi.- Bảo Anh không thể cãi lại cô em lí lẽ.

- Oaaa- Nó vuron vai- Thích quá. Khôn khí trong lành thật.

- Công nhận là thích thật.- Tỷ

- A, con chào bác.- Bảo Anh lễ phép chào người đàn ông đang tới gần.- Dạo này bác khỏe không ạ?

- Tất nhiên là ta khỏe. Ô, lần này Nhi cũng về cùng à?

- O hay, cháu đương nhiên là phải về rồi.- Nhi cười hi hi.

- Bác Đạt, bác quên cháu à?- Hà ôm tay mếu.

- Tôi đâu dám quên cô. Cô nghịch nhất trong ba đứa nó.(Hà hay về quên cùng Nhi và Bảo Anh nên gần như đc m.n trong nhà Nhi, Bảo Anh coi là người nhà.)

- Hí hí, bác quá khen.(Ng' ta đang chê mà)

- Ai đây?

- Là nhóm nhạc ở nhờ nhà cháu ạ- Ba nàng đồng thanh

- À à là nhóm nhạc ở công ty TF gì đó trong tập đoàn bố cháu đúng không?

- Dạ đúng ạ. Mọi người ra đây- Nó vẫy vẫy gọi TFBOYS.

- Chào các cháu.- Bác Đạt nói bằng tiếng Trung(Bảo Bảo: Đây là người đã dạy ba nàng học tiếng Trung a~)

- Cháu chào bác- Đồng thanh.

- Bác ơi, có gì để ăn không ạ?- Hà hỏi(Bảo Bảo: Chị thật hiểu anh Nguyên a~)

- À, bác đang làm món mà mấy cháu thích đây.
- Sườn nướng ạ?- đồng thanh reo hò.
- Tất nhiên rồi thưa mấy tiểu thư.
- Yêu bác nhất- Ba nàng reo xong câu này thì thấy có cái gì đó là lạ.(Ba anh đang lờm a)

Ăn uống no nê xong, cả lũ dẫn nhau đi chơi. Hà muốn lên rừng chơi(Chị nổi hứng khám phá à?) , nó cũng thế, còn Bảo Anh và TFBOYS thì...muốn đi ra con suối gần đó chơi(Tính tự tử hả?/Bảo Anhvs TFBOYS:suối thì tự tử kiểu gì hả con đàn này????) đa số thắng thiểu số. Thế là tất cả cùng đi tới con suối gần đó nghịch. Đang đi bỗng Khải reo lên.

- A! Cua này!
- Anh thích cua tới vậy sao?- Bảo Anh mỉm cười hỏi.
- Tất nhiên a~
- Vậy ta bắt cua đề.- Nó.
- Mổ?!?!?- Hà, Nguyên- Anh/Tôi sợ bị cặp tay lắm (==' Cặp này yếu ớt nhất hay sao í)
- Ahahahaha- Tỳ ôm bụng cười- Nhị Nguyên ơi là Nhị Nguyên, có ai bảo cậu bắt đâu? Nhi nó nói thì nó làm chứ!!!
- Thiên.....Tỳ.....- Mặt nó tối sầm lại.- Em sẽ xé kuma của anh thành từng mảnh! Dám bỏ rơi em sao?(kuma: Em đâu có lỗi! Là Dịch ca trêu chị mà chị Nhi)
- Này! Em rõ biết là kuma là thứ anh yêu quý nhất trên đời mà!
- Vậy em thua kuma đúng không?
- Đâu có a~ Em hơn kuma 1 tẹo.
- Tha. Bây giờ đi bắt cua đề. Chiều em nấu canh cua cho.
- Đề cho chị một con nhỏ nhỏ nha.- Bảo Anh nói.
- Đề làm gì?
- Có việc.
- Ok

Thế là cả nhóm mon men tới bên bờ suối. Nó đã nhanh chóng bắt được một giỏ cua. còn năm người con lại chỉ biết ngồi....đếm cua.

- Tổng cộng là 53 con cua!- Nguyên reo- Nhiều quá à. Chắc tối nay được ăn no luôn a
- Trời ơi! Tâm hồn ăn uống của anh...- Hà lắc đầu- Bái phục bái phục.
- Nhi!- Tỳ hét.
- Sao vậy?- Bảo Anh quay phắt người lại.- Trời ơi !Nhi! Dừng lại!
- Ày, cái bà chị khó tính này! Làm gì mà hét to dữ vậy?
- Tiêu Lam. Cậu đứng đó.- Hà hét.

* Chị Nhi*

Vì hai cái cặp tình nhân kia đang vui vẻ nói chuyện còn Tỳ chơi điện thoại, Nhi bị ngã, đầu bị cốc vào tảng đá gần đó (đá này siêu bự). Dạ vâng, nhân cách tiếp theo đầu ạ. Tiêu Lam là một cô bé sông rất chi là tự do. Không thích bị ép buộc và tất nhiên là never tuân theo quy định chị Bà già Bảo Anh!

Au quên mất chưa nói qua về mấy nhân cách kia:

- Bảo Ly: ngoan ngoãn, hiền lành, là nhân cách mà Nhi thích nhất.
- Thiên Minh: Anh này rất "hiền", Rất quậy, Nghịch xếp thứ hai a~ sau Tiêu Lam.....

Hiên tại thì Tiêu Lam đang định lội xuống chỗ sâu hơn và nước chảy siết hơn

~~~~~ Về truyện thôi~~~~~

- Hà, cậu bắt đầu giống Bà già Bảo Anh rồi đấy.- Tiêu Lam nhăn nhó.

Và rồi Tiêu Lam lập tức bị Thiên Tỷ ôm chặt then after that, Thiên bế Tiêu Lam lên bờ một cách an toàn.

- Nè, bỏ tôi ra! Anh là ai vậy?

- Tôi là người yêu Nhi. đừng giãy nữa! Nặng- Thiên Tỷ bực mình.

- Haizzz! Thật không đúng lúc a~~ Khỏi thờ dài.

- Đây rốt cuộc là kì nghỉ hay lao động vậy?- Nguyên vò đầu.

- Sao mấy người ừ rủ quá vậy? Đi quây cùng tôi không?- Tiêu Lam cười vui vẻ.

- Trời ơi là trời!!!!!! Thiên Nhi! CHO TUI TUI NGHỈ PHÉP!!!!!!!!!!!!!!- đồng thanh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Anh là người yêu Nhi sao? - Tiêu Lam nhướn mày hỏi- Nhưng sao anh lại bế tôi?Anh không sợ Nhi ghen sao?(Tỷ vẫn đang trong tình trạng bế Lam)

-Người tôi đang bế là Nhi!- Tỷ nổi cáu.

- Này này,tôi là Tiêu Lam à nha.

- Nhưng cô đang ở trong cơ thể của Nhi!

-Thì sao?

- Thì cô không phép mạo hiểm như thế chứ sao!- Tỷ gắt(Dù sao thì đó cũng là cơ thể của nó)

- Hờ hờ, thả tôi xuống!

-Không.

-Anh làm sao vậy?Thả tôi xuống!

- Không.

-Hừ.-Lam hừ một cái rồi bỗng nhiên cô kéo đầu Tỷ xuống, Cắn một phát vào tai anh.

-Au , đau!- Anh lập tức cho móng cô hôn đất.- Em thật là...

- Trời ơi Thiên ơi là Thiên! Cậu có biết là cậu vừa giải thoát cho nó không hả????- Bảo Anh hét- Nó sẽ lội sông chứ không phải lội suối đâu!

- HẢ! CÁI GÌ?- Thiên tái mét mặt rồi dùng tốc độ ánh sáng phi ra chỗ nó. Mỗi tội là bây giờ không có thấy nó đâu nữa.-Haizzzz, đâu rồi???

-Trời ơi! Bực anh quá đi!- Hà tức.

- Thôi anh xin lỗi! Bây giờ đi tìm Nhi đã.

- Haizzz, nhỏ Tiêu Lam nó lại treo cây để trốn rồi.- Bảo Anh nhăn nhó khi nhìn vào cái điện thoại.

- Sao em biết?- Khải ngạc nhiên.

-Anh nghĩ em để nó thoát dễ thế à?- Bảo Anh giờ cái điện thoại ra trước mặt Khải. Hóa ra là Bảo Anh đã dính 1 con chip lên người nó (việc này nó đồng tình)

- Mà sao chị biết nó đang treo cây?- Hà thắc mắc.

-Chăm đồ này- Bảo anh chỉ vào chăm đồ - đang đứng rất gần bọn mình.(Máy anh chị kia cũng bị gắn chip hết a~)

- Nhi kia!- Nguyên nói, chỉ tay về phía cái cây cao ngất.

- Ôi má ơi!- Hà, Bảo Anh hét- Con Nhi kia! Xuống mau!

- Ô hay! Tôi tên Lam à nha!- Lam lê lười

- Lam Lam! Em xuống đây mau!- Tỷ hét- Anh sẽ đưa em đi chơi.

- Thật?

- 100% là thật.

- Vậy thì được.- Lam tụt xuống ôm tay Tỷ.- Vậy giờ mình đi đâu? Bar nha!

- Cái gì????Bar á???? Em làm gì đủ tuổi mà vào đó!

- Ý quên. Cho hỏi anh bao nhiêu tuổi rồi?

- 17.

- Vậy kêu tôi bằng chị đi ha! tôi 22 tuổi rồi.

- À vâng thưa chị.- Bảo Anh khoanh tay.- Chị nên nhớ cơ thể Nhi mới 16 tuổi thôi đó. Đi làm sao đc?

- Vậy thì thôi. Tiêu Lam tôi tự đi.- Lam bỏ tay Thiên ra.

- Con Nhi kia! Em ra ngay cho anh!!!- Tỷ kéo Lam, lắc mạnh.

- Thằng quỷ con! Đừng có lắc nữa. Chị mệt.- TiêuLam nhăn nhó.- Đau!

- Em ra đây cho anh- Tỷ cốc đầu Lam.

- Điên à? Sao lại gọi nó?- Lam xoa đầu.- Nó sẽ không ra đâu.

- Cái gì? Tại sao?- Nguyên hỏi.

- Nó đang cố vượt qua kí ức đó.

- Kí ức nào? Là chuyện mẹ và anh hai nó sao?- Khải nói.

- Sao mấy em biết? Bảo Anh! Là em nói đúng không?- Lam lườm Bảo Anh, còn Bảo Anh thì hất đầu qua bên Hà.-Hay là em hỏi Hà?

- Ô ơ, cả hai cùng nói đó.- Khải Nguyên đồng thanh.

- Anh im ngay- Hai chị đồng thanh.

- Này! Sao vậy?- Lam vỗ vỗ mặt Tỷ.- Em khóc đấy à?

- Nhi! Em làm ơn ra đây đi mà.- Tỷ nước nỏ.

Chuyện này đến Khải Nguyên còn ngạc nhiên nữa là.... Họ chưa thấy Thiên khóc nước nỏ như vậy lần nào cả. Đúng lúc đó.

- Anh nín đi.

- Nhi! Là Nhi đúng không?

- Không. Em là Bảo Ly.

- Trời! Nhi ơi là Nhi! Làm ơn ra đây đi.

-Là em đây. Em chỉ muốn trêu anh chút thôi.

- Con bé này.....Anh sẽ thịt em- Tỷ gạt nước mắt, rượt nó.
- Thôi.....Em...xin....lỗi....Em k chạy được nữa.....-nó mệt tới mức nói không ra hơi.
- Vậy thì đừng bao giờ trốn sau lưng bọn họ nữa.
- Em biết rồi mà.- Nó cười, nói - Thiên Tỷ! Anh giận trông thật dễ thương a~
- Còn nói? Anh biết anh dễ thương sẵn rồi.
- Hừ tui đây dễ thương hơn à nha.- Nguyên chen vô.
- Gớm! Ai cũng dễ thương hết.- Khải giải hòa trước khi có chiến tranh.(Anh nói câu này chỉ phải)

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Hôm nay! Ngày 1 Tháng 2 năm 3^^~

Khải bỗng nhận được cuộc gọi từ giám đốc....

- Alo? Giám đốc gọi cháu có việc gì không ạ?
  - Nghi ngơi tốt chứ?
  - Dạ tốt lắm ạ. Bác gọi cháu có chuyện gì không ạ?
  - À, có bài hát mới cho các cháu đó! Hơn nữa ta còn một số chuyện muốn nói với bọn cháu.
  - Chuyện gì vậy ạ?
  - Về đây rồi bác nói.
  - Vâng, cháu chào bác.
  - Cháu cháu.
- Khải ù rũ ngồi ngồi phịch xuống ghế sofa, cạnh Bảo ANh đang cười vui vẻ (Chị í đang xem phim hài ạ).
- Ha ha ha. Ủa anh làm sao vậy?
  - Bọn anh phải về rồi.
  - Ha ha ha. Về đâu cơ?Há há há
  - Trung quốc.
  - Cái gì?- Bảo Anh nép cái con gấu bông vào người Khải(Khải: Anh đâu có lỗi^T)- Sao lại về?
  - Bọn anh có bài hát mới.
  - Vậy thì anh phải vui lên đi chứ!(người ta sắp phải xa chị mà vui đc à?) Mau ra bài hát mới cho em nghe.
  - Nhưng anh không muốn xa em
  - Hi! Anh là ca sĩ, ra bài hát mới là chuyện rất cần thiết. Hơn nữa, anh vẫn có thể liên lạc với em mà.
  - Không! Anh không muốn.
  - Vậy anh muốn ở đây hả?

- Đúng vậy.
- Anh hay thật. Anh phải nghe lời em. Anh qua đó, ra bài hát mới xong em sẽ qua với anh.
- Em qua kiểu gì?
- Công ty bố Nhi có rất nhiều chi nhánh ở đó.
- Thôi đc, anh đi thông báo với hai đứa kia.

Khải chạy vù lên tầng, lao thẳng vào phòng, đóng sầm cửa làm 2 cậu em của mình phải kêu toáng lên.

- Anh làm cái gì vậy?- Nguyên câu.- Đóng cửa thế để phá cửa à?
- Anh khóc đấy à?- Tỷ hỏi.
- Chúng ta phải về nước rồi! Giám đốc gọi về.
- Cái gì?- Nguyên Thiên- Sao lại về?
- Có bài hát mới. Giám đốc bảo là sáng mai về. Là lệnh của chủ tịch.(Cái này là chủ tịch tập đoàn, công ty đó thuộc tập đoàn, Au chém gió đó, đừng tin)
- Sao gấp gấp vậy?
- Anh không biết. Thôi, đi dọn đồ, mai đi sớm.
- Đợi bọn em xù.(Đi thông báo vs 2 chị kia mà)

Thế rồi, Thiên Nguyên chạy vào phòng Nhi Hà mà tâm sự bất ngờ. Mấy cô biết sao không? Hai chị í nói không khác gì chị Bảo Anh. Nhưng Au công nhận là đúng.

_____ Sáng hôm sau _____

- Tạm biệt.
- Từ từ đã nào Nguyên.- Hà kéo tay
- Sao thế? Đói ý rồi à?
- Không! Em có thứ muốn đưa cho anh.- Hà chìa tay ra, trong tay cô là 2 chiếc lắc tay có hình cò 4 lá. Cô đeo vào tay cho Nguyên.- Anh phải đeo nó. Sau này nhớ gặp lại thì còn biết cách nhận ra nhau.
- Đẹp thế? Cảm ơn nhá. Nhớ đó, sau này nhất định anh về em phải gặp lại nhau.
- Hứa đó.

Còn phí bên cạnh.....

- Cho anh.
- Cái gì thế? Ôi lắc tay có hình của này.
- Có hai cái, Anh đeo 1 cái, em đeo 1 cái, sau này nhất định phải nhận ra em đó.
- Tất nhiên rồi! Anh sẽ rất nhớ em- Khải ôm Bảo Anh.
- Em cũng vậy.

Tại 1 nơi nào đó, cách 2 cặp này khá xa.

- Của anh!
- Ủầy, nhiều thế?- Tỷ ôm đồng hồ mà Nhi đưa.
- Đó là tất cả những thứ mà trước đây em rất muốn gửi cho anh

- Vậy hả?
- À, còn cái này nữa.- Nó lấy ra 2 chiếc lắc tay.- Của anh này!
- Sao nó lại có hình bông tuyết(Con gái đeo hợp hơn)
- Vì cả em và anh đều là băng vĩnh cửu(câu này đúng)
- Hi, đúng là em
- Đây! Em có cái này.- Nó nhón chân, hôn một cái, nói- Cái đó là của em. Mãi mãi là của em
- Hờ hờ, thế em định k cho anh hôn má Nam Nam à?
- Cái đó thì em đồng ý! Cấm anh k được trao nó cho bất kì ai!
- Em đã cướp rồi ai dám lấy.
- Trễ giờ rồi,anh lên máy bay đi.
- Khoan đã.
- Sao vậy?
- Thực hiện nốt đi?
- Thực hiện nốt cái gì cơ?
- Hẹn ước!
- Tất nhiên rồi.

(Ấc, vẫn là cái hẹn ước đó!@@)

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Dạ vâng, Au xin tiếp tục! Thế là cả nhóm lôi mặt nạ ra. Bảo Anh màu vàng, Hà màu hồng, nó màu xanh dương và thế là.....

- AAAAAAAA.. Three Times kia! Máy chị đó đến rồi.
- Chị Win, cho em xin chữ kí.....
- Chị Su chụp với em!!!!
- Chị Rin ơi! Em có quà tặng chị..

Và sau đó là 1 đoàn vệ sĩ lao vô hộ tống cho tụi nó lên tắc xi về công ti. Trên đường về, tụi nó k dám tháo mặt nạ ra sợ fan chạy theo chụp ảnh thì lộ .
khoảng 10 phút sau, tụi nó có mặt tại phòng giám đốc.

- Oa, mệt quá, nghỉ ngơi một tý thôi.- Hà lập tức ngã người ra chiếc ghế sofa trắng .
- Công nhận là mệt thật.- Nó ngồi xuống cái ghế quay của mình, vuron vai.- Chết mất!
- Ài, lại còn đóng tại liệu cần kí nữa này!- Bảo Anh nhìn đồng tài liệu trên bàn nó.- Lần này chị sẽ k kí hay đóng dấu hộ em đâu.
- Hức! Thư kí Hà xinh đẹp ơ.....
- Tui không rảnh.- Hà k để cho nó nói hết phần còn lại.
- Êo, chưa chị đã cướp lời rồi.

" Cộc, cộc, cộc"

- Ai đấy?

- Là tôi, Luru Chí Hoành!

- A, chờ tí.- Ba đưa nó lóong cuống lấy mặt nạ khác ra (giám đốc, phó giám đốc với thứ kí đó à nha)- Vào đi.

- Ba người vừa về sao?- Hoành cười.

- Đúng vậy. Anh lên đây có chuyện gì?

- À, buổi kỉ niệm ngày ra mắt của TFBOYS và Three Times cô định tổ chức như thế nào?

- Ở chỗ nào rộng rộng một tí, năm nay để cho 2 nhóm tổ chức chung đi.

- Sao lại thế? Như vậy có sợ .....

- Không nói nhiều. Three Times nói với tôi rằng muốn công bố gương mặt thật với tất cả mọi người. Đặc biệt là TFBOYS.

- Tôi hiểu rồi.

- Sau buổi lễ đó, anh đừng xưng tôi cô kiểu đấy nữa. Dù gì em cũng kém tuổi anh mà.

- Anh biết rồi.

Chí Hoành mỉm cười bước ra. Anh xuống thông báo với TFBOYS.

- Chào, hai cậu khỏe không? Mà anh Khải đâu rồi?- Chí Hoành vỗ vỗ vai Nguyên Thiên hỏi.

- Anh ấy lên phòng giám đốc có việc rồi. Mà cậu tới đây có chuyện gì k?

- Ài, sao cậu lạnh lùng vậy Nguyên(???Chuyện gì đang diễn ra???)

- Thôi, vào vấn đề chính thôi. Lịch thế nào?- Thiên Tỷ nói.

- Nhóm các cậu sẽ tổ chức cùng với Three Times.

- Thật sao? Là nhóm nhạc có trùng ngày ra mắt với bọn tớ ấy hả?- Mắt Nguyên sáng rực lên.(Nếu đây k phải nhóm của Hà thì anh chết chắc)

- Lại là mấy nhóc giấu mặt.- Thiên thở dài." Em đâu rồi Nhi ơi"

-Thôi đi! Nhớ nói với Nam thà.....

- Cậu đóng học viện nam sinh nhiều quá rồi đấy! Mà cái giọng điệu.... Thật tình à.- Nguyên lườm.

- Minh về đây.Bye

- Bye- đồng thanh

- Hai tuần nữa bắt đầu tập duyệt chương trình đúng k?

- Ủ, bọn mình về kí túc xá đi. Tớ đói.- Nguyên ôm bụng.

_____Chỗ Tuấn Khải_____

- Giám đốc gọi tôi có chuyện gì không ạ?- Khải lễ phép cúi đầu.

- Cô ấy đã ra ngoài rồi nên tôi sẽ bàn công việc với anh.- Su(bây giờ Au gọi Bảo Anh là Su nha)

- Vâng, cô cứ nói- Anh ngồi xuống." Giọng nói này....."

- Hai tuần nữa, nhóm của cậu và 3.T(viết tắt) sẽ cùng tổ chức đúng k?

- Dạ đúng. Có vấn đề gì k ạ?

- Tôi muốn cả 2 nhóm sẽ hát chung 1 bài. Bài Young của nhóm các cậu nhé.

- Dạ được.

-.....

-.....

_____ Còn chỗ kí túc xá.... _____

-Win! Bà đợi tui chút coi.- Rin(Spring) hết.

- Không! Bà có giỏi thì vượt thử coi.- Óai,đau.

- Ô anh xin lỗi.- Người mà Nó va phải cúi xuống đỡ nó dậy.

- Không sao đâu ạ.- Nó đứng dậy" Giọng nói này...chẳng lẽ..." ngẩng mặt lên- Dịch ca?

- Em là....- Tỷ nheo mắt.

- Em là Winter, nhóm trưởng 3.T. Cứ gọi em là Win. Còn đây là Spring.

- Anh cứ gọi em là Rin ạ.

" Sao cái giọng nói này.... Giống Hà quá!" Nguyên nghĩ.

- Tiền bối! Anh sao vậy?- Hà thấy Nguyên đang đứng sau Tỷ liền hỏi.

- À, không sao! Chỉ là anh thấy giọng em giống 1 ng' bạn của anh thôi.- Nguyên buồn rầu đáp(Đúng là chị í đó anh)

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

- Vậy bây giờ mấy em đi đâu? Su đâu rồi.- Nguyên hỏi.

- À, chị ấy đi có việc. Tụi em đang đi tìm kí túc xá.

- Vậy để bọn anh dẫn đi cho. Bọn em ở khu nào?

- Đây, chị Mai(tên chị quản lí nhóm) đưa địa chỉ cho tụi em- Nó chìa mẫu giấy ra cho Thiên.(Sao thấy giống đoạn nào á)

- Ô, đây chả phải khu nhà chung của tụi mình sao?- Nguyên ngạc nhiên.

- Cái gì???- Nó, Hà hét lên" Cái bà chị đáng ghét! tính làm lộ mặt à?"- Sao lại có thể???

-Ài, sao mấy em hoảng hốt thế? Đó là nơi tiện nghi nhất đó! Vừa có phòng ngủ, bếp, phòng luyện thanh, phòng tập luyện,.... Còn kêu gì nữa?- Su đi tới nói.

- Phó giám đốc!!!- Nguyên Thiên kêu lên- Chào cô!

- Ta đi thôi!- Su gật đầu chào lại nói.

" Giống giọng Bảo Anh quá!" Nguyên Thiên Khải nghĩ.

Nào, ta cùng đi khám phá khu nhà của TFBOYS thôi.

Khu nhà đó được xây riêng, gồm ba tầng: Tầng 1 là phòng khách, bếp và phòng họp chung; Tầng 2 là các phòng ngủ của 2 nhóm, gồm hai phòng rất rộng(mỗi nhóm 1 phòng) , phòng luyện thanh. Cuối cùng trên tầng ba là phòng luyện tập. Mỗi phòng đều đầy đủ mọi thứ mà tụi nó cần. Công nhận là nhà dành cho người mà bộ ba 3.T thương mà. Thế là bọn nó không cần hỏi han xem phòng mình ở đâu đã phi một mạch lên tầng trong sự ngạc nhiên của TFBOYS." Mối lúc này k biết đường tới đây mà sao thông thuộc mọi góc ngách ở đây vậy?" Nguyên Khải Thiên nghĩ.

- Ô, thưa phó giám đốc, sao cô lại ở đây?- Khải hỏi (Anh định đuổi chị í đi à?)
- À, thực ra thì....- Bảo Anh liếc qua nhìn nó." đc k em?" thấy nó gật đầu.- Em là Summer của 3.T.
- Cái gì? P...Phó giám đốc à....
- Còn Em là giám đốc.- Nó lên tiếng
- Win, Su, hai em.... còn Rin thì sao?
- Em làm thư kí của cả hai người đó!
- .....- TFBOYS sốc nặng. Gì chứ??? Nhóm nhạc nữ giấu mặt 3.T lại chính là bộ ba tài năng mà chủ tịch đã tin tưởng gia công ty này cho. Thật sự là rất sốc.
- Ở đây chỉ có ba anh biết chuyện này thôi. Đừng nói với ai nhé. Mà mấy anh đừng có coi tui em là bộ ba gì gì đó....Cứ coi tui em là hậu bối của tui anh là đc rồi. Tui em k thích mấy anh gọi là giám đốc hay phó giám đốc đâu.
- À....Ồ tui anh biết rồi.- Khải ca bầy giờ mới nói được 1 câu.
- Vậy tui em lên phòng đây.
- Ủ, lát nữa gặp.

_____ Tại phòng của tui nó _____

(Đoạn này là tiếng Viết nhá)

- Hoàng bảo Anh! Chị thích ở gần lão đại đến thế cơ à?- Hà bực bội.
- Thế hai đứa không muốn ở gần Nguyên và Thiên sao?
- Ồ. Thì.....- Không cãi nổi cái bà chị lí lẽ này mà.- Đúng là bọn em có thích ở gần nhưng đâu phải là cùng nhà thế này?
- Tui bậy chỉ được cái bề ngoài không thích nhưng bên trong có khi đang thầm cảm ơn chị kia.
- Summer! chị đứng lại- nó, Hà hét rồi rượt Bảo Anh.- Sao chị nói toàn có lí k vậy hả???
- Đó là tại bọn em vô lí thôi.
- .....- Không nói nên lời.
- Mấy đứa xuống ăn cơm đi.- Khải Nguyên mở cửa phòng.- Ày, tui anh xin lỗi.

Cảnh tượng lúc bấy giờ

Bảo Anh đang bị nó và Hà đè ra trên ghế sofa, cù cho cười một trận đã luôn.

- A, Tui em xuống ngay.- Hà cười hi hi nói.
- V...Vậy x..xuống nh..nhanh nhá.- Nguyên lấp bắp, mặt đỏ bừng(Váy của chị Hà xem tí nữa là bị kéo lên, suýt lộ hàng á há há há).
- Hà ơi, bà sắp lộ hàng rồi.- Nó nhức.
- Á!- Hà lập tức đứng dậy.- Mà ai nấu cơm vậy anh?
- Là Thiên nấu.
- A, Thấy TDT nói là Thiên biết nấu ăn. Hôm nay được thưởng thức rồi.
- Xuống thôi. - Nó kéo hai bà tám của mình xuống nhà. Nó thực sự muốn biết tài nghệ nấu ăn của Dịch ca của nó xem có ngon hơn nó không. (Tất nhiên là không vs chị nhg vs TCH bọn em là ngon nhất quả đất rồi)

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Ăn com xong, Su và Khải tranh nhau ti vi nhưng lần này thì lại khác cả hai cùng có ý định xem chương trình ca nhạc . Vấn đề ở đây là:

- Em muốn em K-pop!

- Anh muốn nghe lại bài hát của bọn anh vừa mới ra!

- Bài đó thì anh nghe lúc nào chả được. Để em xem BXH K-pop của em đi.

- Không! Anh muốn nghe bài hát của bọn anh cơ.

- K-pop!

- Không! bài hát ms

-.....

-.....

- Con Rin kia! Mi đứng lại!- Có tiếng hét trên tầng.

- Không đâu> Có gọi thì đuổi theo tui nè. Lêu lêu.- Rin lẽ lười trêu Win

Đề Au nói lí do.

Sau khi ăn com xong, nó đi tắm. Rin vào phòng nghịch laptop. Tầm khoảng 1 tiếng 30 phút sau nó mới chịu ra khỏi cái phòng tắm (Tắm gì mà lâu thế?). Biết sao không? Nó mặc váy đấy! Lần đầu tiên nó tự nguyện mặc váy đấy! Trời ơi, xinh lắm! Cơ mà nó bỗng cảm nhận được có người ngồi sau lưng liên với tay lấy chiếc mặt nạ đeo vào rồi quay lại.

" Tách. tách".....

Không còn ai khác ngoài chị Rin nghịch ngu đâu ạ. Lúc nó mới ra, Rin há hốc mồm rồi nhanh chóng lấy điện thoại ra chụp. Và tiếng hét đó là của Win.

Bấy giờ, Rin đang vừa chạy vừa bấm màn hình điện thoại. Cô up weibo như sau:

" Chuyện lạ có thật các Timer ơi!!!! Win mặc VÁY!! "(Timer là tên gọi fan của 3.T)

Ở phía dưới là ảnh của nó! Chết chị rồi Rin ơi.

Trong khi Rin đang cười nham hiểm thì Win nhận được tin nhắn....à không phải là hàng nghìn tin ms phải. Là thông báo từ weibo.

" Spring đã cập nhập 1 ảnh....."

Xem cmt này...

" Ôi chị Win mặc váy xinh quá!"

" Đây à lần đầu em thấy chị Win mặc váy đó! Xinh ghê"

"....."

Nó điên tiết lên, túm ngay cổ áo Rin.

- Sao bà dám?

- Ày, đăng ảnh lên weibo có gì sai?

- Bà đang đăng bằng nick mà bà hay nhắn với Nguyên đó!

- Á! Thôi chết tôi rồi.

- Hà!- Nguyên đứng sau cánh cửa phi ra.- Rin, em là Hà đúng không?

- A....Anh Nguyên à.....

- Hừ, dám giấu anh?- Nguyên tiến lại gần.

- Tiền bối, anh nói gì vậy? Em đâu có giấu anh chuyện gì?- Rin lùi lại. Cuối cùng là dựa vào tường. Ngó mặt xem nó đầu để cầu cứu thì nó đã chạy đi đâu rồi không biết.- Nguyên à.....

Nguyên dụi cái mặt mụ trên mặt Rin xuống.

- Hà!- Anh bắt chợt gọi tên cô, lao vào ôm lấy cô.- Anh nhớ em lắm em có biết không?

- E..em... cũng... rất nhớ anh.- Rin ôm Nguyên, một giọt nước mắt khẽ rơi xuống.- Em xin lỗi vì đã giấu anh chuyện này.

- Vậy thì Win chắc chắn là Nhi, Su là Bảo Anh! Đúng không?

- Đúng vậy. Anh đừng nói chuyện này cho hai người kia biết nhé!

- Tại sao?

- Vì tụi em muốn tặng bất ngờ cho tụi anh vào ngày kỉ niệm ra mắt. Anh lại biết trước rồi.

- Ủ, anh biết rồi- Nguyên mỉm cười và khẽ đặt lên môi Rin một nụ hôn.- Anh yêu em

Rin không kháng cự, cô chỉ có thể cảm nhận mà thôi. " Từ lúc nào mà Nhi Nguyên của mình lại trở nên trưởng thành thế này!" cô cười.

_____Sáng hôm sau_____

- Đây, Win, Su, hai người dậy đi. Tới giờ luyện tập rồi.- Rin khẽ lay hai người đang say giấc trong chăn.

- Không.

- Tôi cho 2 người 5s. 5....4....3....2

- Tui dậy- Nó, Su đồng thanh tập 1.

- Ngủ nướng vừa thôi.

-Gọi dậy có chuyện gì không?- Đồng thanh tập 2.

- Dậy đi! Tới giờ tập nhảy rồi.

- Êo, sao sớm quá vậy?- Đồng thanh tập cuối.

- Thế hai người định 10h mới tập à?

Thế là cả hai người cùng vớ lấy cái đồng hồ.

- Ôi má ơi! Chết con rồi.- Đồng thanh tập chót.

Và thế là hai chị lập tức xuống giường đi lm VSCN rồi ăn mặc chỉnh tề cùng Rin lên phòng tập. Ý mà hơi lạ à nha, Rin là người rất ghét tập vũ đạo mà sao hôm nay hăng hái dữ vậy ta. Chợt nhớ lại chuyện hôm qua, nó hỏi.

- Anh Nguyên biết chuyện rồi à?

- Ủ.

- Cái gì?- Su khẽ hét- Thao nào lạ thế.

- Hi hi, con Nhi mới lạ hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Tối lúc vào phòng tập luyện...

- Hà... Rin! Em tới rồi!- Thấy tui nó bước vào, Nguyên reo lên.

- Hử? Cậu vừa gọi Rin là Hà hả?- Thiên liếc xéo

- A! Đ.....Đâu c.....có. T.....tớ c.....có g.....gọi Rin l.....là Hà đ.....đâu.- Nguyên lấp bắp." Đừng nghi ngờ mà Thiên Tổng"

- Hừm...Thôi, tập đi! Đoạn đó cậu tập chưa tốt lắm đâu.- Thiên bắt đầu bài huấn luyện đặc biệt cho Nguyên.

- Ày, cậu mà nói chưa tốt lắm chắc là đã tiến bộ hơn rất nhiều rồi.- Nguyên khóc thầm.- Rin, qua đây anh dạy nhảy cho! Em muốn tập bài gì?

- Vương Nguyên!- Khỏi cau mày- Tập tốt phần của em đi." Anh mà biết Su là Bảo Anh thì anh cũng như em thôi. Mà sao hôm nay lão đại lại về phe Thiên nhỏ? Bất công quá đi!"Nguyên nghĩ rồi quay lại bài tập của mình.

- Ài, Rin nó k giỏi vũ đạo cho lắm. Hay Thiên Tỷ! Anh dạy cho nó hộ em nhá.- Nó mỉm cười suýt làm Thiên nhận ra.

- Tại sao k phải là anh?- Nguyên chu mỏ lên bực tức.

- Ừ thì..... Thế này nhá! Bóc thăm đi! Anh trúng thì sẽ cùng cặp với Rin.- Nó chả biết nói gì đành đưa ra ý kiến bất hợp lý....

- Tốt thôi.- Nguyên khoanh tay.- Vận may sẽ thuộc về anh mà thôi.

- Để rồi xem.- Bảo Anh cười.

Và kết quả như sau....

Su- Nguyên

Rin- Thiên

Win- Khải

(3.T+ TF: Đổi! Đổi lại mau con kia!/ Au: từ từ em sẽ đổi.)

Nguyên ngó qua tờ giấy trong tay Thiên, nói nhỏ.

- Thiên đẹp trai dễ thương ời.

- Tui biết tui đẹp trai dễ thương rồi.- Thiên đáp" Cậu còn lâu mới dễ thương bằng tớ. Tớ nhìn cậu lần này." Nguyên ôm cục tức trong lòng.

- Cậu đổi tờ giấy cho tớ đi.

- Đây, cho cậu.- Thiên đưa tờ giấy cho Nguyên.- Cậu bảo lão đại đổi giấy cho tớ. Nhóc Win có vũ đạo có vẻ tốt nhất.

- Ồ. Ok.- Nguyên tung tăng qua chỗ Tiểu Khải(Nên gọi vậy k ta?)- Tuấn Khải~ Anh đổi tờ giấy cho Thiên ha.

- Tại sao?

- Nếu anh đổi, em sẽ tiết lộ bí mật về gương mặt 3.T cho anh biết.- Nguyên nói.

- Thật?

- Dĩ nhiên rồi.

- Đấy. của chú. Giờ nói anh biết đi.- Khải tò mò.

- Khi nào kỉ niệm ra mắt em sẽ nói.- Nguyên đáp tỉnh bơ.

- Cái thằng này! Lúc đó thì biết mặt rồi còn đâu- Khải nhăn nhó.

- Ày, thì em nói lúc trước khi lên sân khấu là ok mà.

- Vậy còn được.

Xong việc, Nguyên đứng dậy, nhìn gương mặt đắc thắng của Su và Win công bố.

- Anh sẽ cùng cặp với Rin. Cùng với Khải là Su và đương nhiên cặp còn lại là Win Thiên.

- Cái Gì?!?!?!?- Bom trong đầu nó và Su nổ tung.-Không thể như thế được!

- Hề Hề, vậy đi, mọi người! Bắt đầu tập thôi.

(Cái này là do em nhà anh Nguyên./ Nguyên: Ồ ờ, anh hậu tạ em sau.)

Ồ thì bắt đầu tập. Tất nhiên, vì 3.T quá hiểu TF nên phối hợp rất ăn ý. Riêng cặp Win Thiên là giỏi nhất! Hai người họ nhảy không ló một nhịp nào. Trong lúc tập, nó có ló để một thứ lạng lẹ đập vào mắt Thiên. Là chiếc lắc tay đó! Chiếc lắc tay hình bông tuyết mà nó đã tặng cho Anh. Anh khá bất ngờ khi thấy chiếc lắc tay đó." Sao em ấy có thể có được chiếc lắc tay giống y hệt chiếc lắc tay đó được? Chẳng lẽ là Nhi!Không thể nào. Nhi tuyệt đối sẽ không đeo nó khi đi ra ngoài thế này. Em ấy đã hứa với mình là chỉ được đeo khi ở trong nhà rồi cơ mà."(Thì đang ở trong nhà mà anh=.=). Đến phần cuối của bài nhảy nó mới phát hiện ra. Vội giấu chiếc lắc tay thì nó bất ngờ bị trượt chân, ngay ngay vào người Thiên. Hai gương mặt lạnh băng chỉ cách nhau chừng 5cm. Anh bỗng ngửi thấy hương thơm ấy.

- A. Em xin lỗi.- Nó luống cuống đứng dậy. Nó sợ mình sẽ nói rằng nó chính là Thiên Nhi khi gần gương mặt người con trai của lòng nó.- Anh không sao chứ, tiền bối? Tiền bối! Nè Tiên bối!

- À...Ừ...Anh không sao.- Thiên đứng dậy." Chiếc lắc tay, mùi hương. Sao lại có thể giống nhau tới vậy? Cả giọng nói đó nữa chứ!"

- Hai người không sao chứ?- Hai cặp kia chạy vội tới.

- Là do em. Do em bất cẩn quá. Làm anh ngã.- Nó lo lắng. Vì nó mà anh bị ngã mà.

- Anh không sao đâu.- Thiên bảm vai nó đứng dậy.- Bị ngã như vậy là chuyện rất bình thường ấy mà.

- Vậy thì tốt rồi.- Nghe được chữ bình thường của anh là nó yên tâm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

1 tuần.....Nói đúng hơn là 6 ngày nữa, cái ngày kỉ niệm 8 năm ra mắt TF và 2 năm ra mắt 3.T sẽ được tổ chức. TF thì quá quen với việc này rồi! Nào là chuẩn bị trang phục(mấy anh có phải chọn đâu?), tập hát, tập nhảy,(đó là điều đương nhiên)v....v... Còn 3.T á.....chả làm gì cả. Ày, mấy chị bỏ cả tuần cuối cùng ra để lập kế hoạch cho việc....công bố sự thật về thân phận cũng như gương mặt, mọi thứ..v...v

- Tui sẽ k công bố thân phận!- Nó nhảy dựng lên khi nghe Bảo Anh nói sẽ công bố thân phận.

- Sao vậy?- Đồng thanh tập 1.

- Đường đường là phó chủ tịch tập đoàn JFF lại đi hát hò nhảy múa. Mất mặt.

- Ủ ha- Đồng thanh tập 2.

- Vậy bỏ việc công bố thân phận đi

- ok- Đồng thanh tập cuối.

- Ai là người gỡ mặt nạ ra đầu tiên?

- Tui.- Đồng thanh tập chót.

- Đây, hai người phân chia đi nhé, nhớ là tui cuối cùng đó.

- Em trước nhà chị Su.- Rin ôm tay Su.

- Ủ, dù sao Nguyên cũng biết rồi.

- Ô zề.(mất hình tượng thực nữ quá).- Hà reo lên.- Mà hôm đó tui mình mặc gì giờ?

- Chị sẽ mặc bộ đồ đó.
- Là bộ váy mà Khai ca đã tặng chị trước khi về nước đó hả?(au: cái này hình như au chưa nói)
- Ừ tất nhiên.Lộ mặt thì anh ấy sẽ nhận ra mà. Mặc luôn bộ đồ có sao đâu.
- Váy Nhi! Mày mặc kiểu gì?
- Quần bò áo phông.- Nó buong một câu làm hai người kia suýt nhập viện vì sốc." Nó vẫn như vậy. Chả thay đổi gì cả."
- Ày, lộ diện với Thiên Ty mà em lại mặc quần bò áo phông! Mặc váy đi!- Bảo Anh nói.
- Không thích.
- Thôi mà! Coi như bà thực hiện lời hứa với Thiên Minh, Bảo Ly và chị Lam đi.- Hà nói.
- Sao bà lại nhắc tới ba người họ?
- Thì chả nhẽ bà không định giữ lời hứa với ba người họ sao?[Nhi đã hứa vs ba nhân cách là sẽ sống vui vẻ(bé Ly),chăm sóc tối cho Thiên(cái này là Thị Lam muốn) và cười nhiều(cái này của Thiên Minh)!]
- Thì... Thôi được rồi. Hai người giúp tui chọn váy nhé!
- Ô kê luôn.
- Váy thì đi thôi.- Nó lôi hai người kia đi.

Ra tới cửa hàng của chị My(fan cuồng 3.T, tui choém tí) Tụi nó chào rồi chạy vù đi mua đồ. Hà chọn cho nó chiếc váy màu đỏ.

- Eo, làm gì mà đỏ chói thế này? Trông kinh chết!- Nó bấu môi.

Đến lượt Bảo Anh, cô chọn cho nó chiếc váy màu đen.

- Tội thế này khi lên sân khấu thì ai nhìn thấy em nữa. Mới cả nó không hợp với mặt nạ của em.
- Sao bà/em khó tính thế?-Hai cái người này giờ ướm lên người nó bao nhiêu là váy vóc bấy giờ đang ngồi bệt đít xuống nền nhà mà kêu ca.
- Tui muốn cái đó!- Mắt nó sáng rực lên.
- Đâu đâu?- Hà, Bảo Anh đảo mắt về phía nó chỉ.- B...bà...m...muốn...mặc....cái....VÁY.. đấy á?
- Ừ!- Nó vui vẻ chạy ra chỗ cái váy đó.

Chuyên mục: Miêu tả cái váy của chị Win

Màu sắc: Xanh dương nhạt

Ngắn, chấm bi trắng, mặc kèm với chiếc áo dài tay màu trắng, có hình vệt nước....

* Về chuyện*

Nó bước ra khỏi phòng thay đồ, đi kèm vs bộ váy là chiếc giày cũng ....xanh nốt, có chữ N màu trắng, tóc buộc cao.Mắt của hai chị kia như muốn lòi ra vì sự cute của nó.

- Nhi ơi!!!! Bà xinh cực độ.- Rìn vỗ tay ầm ầm(ở ngoài thì phải gọi tên thật chứ gọi bằng Win, Rin,Sulà lộ hết)
- Chị thật không thể tin được. Em có đúng là Nhi thật không đây?!?!?- Su hốt hoảng.
- Hoàng Bảo Anh! Là em đây! Trần Thiên Nhi đây!!!- Nó lắc vai Su.
- Thế này thì đúng là Thiên Nhi rồi.
- Ta tính tiền rồi về thôi. 6h rồi. Không về nhanh là mấy ảnh ế chữ cho đấy.- Nó lôi hai chị ra quầy tính tiền.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23

Ày, sau sáu ngày bày mưu tính kế(aur: làm ló^^~) cuối cùng thì cái kế hoạch của mấy chị như sau:

Người phát biểu về việc lộ diện: Win.

Thứ tự gỡ mặt nạ: Rin, Su, Win.

Trang phục: Rin: váy hồng nhạt chấm bi trắng, giày hồng kiểu búp bê.(dễ thương dữ=='), Su là bộ váy màu trắng, giày đen, còn nó thì mọi người biết rồi đó...

Nơi tổ chức của 2 nhóm là ở sân vận động(tất nhiên là mái che rồi),được chia đôi, một nửa là cho Tứ Diệp Thảo và TFBOYS, một nửa là của Three Times và các Timer. Tất nhiên hai nửa sẽ được một tấm kính khổng lồ(ôi mẹ ơi, con đã được ghi tên vào kỉ lục thế giới về chém gió) ngăn cho tiếng không bị lẫn vào nhau. Cả buổi sáng ngày 6/8(đúng k nhỏ) TFBOYS và Three Times rất bận rộn, thời gian trôi nhanh dần, giờ đây đã là 7 giờ tối. Mọi việc đã chuẩn bị sẵn sàng, duy chỉ có nó là đứng ngồi k yên. Nó lo. Nó lo lắm lắm lắm. Nhớ anh giận nó thì sao? Suốt 4 năm qua, nó và anh luôn làm chung công ty, đã thế nó lại còn là đứa đã bắt anh chờ nó trong khi nó đang ở ngay bên cạnh anh. Anh mà giận chắc nó xong đời quá!T^T. Suy cho cùng, anh sẽ k mắng nó đâu^^~ Anh biết nó rất yêu anh mà!(Vừa ms lo lắng xong mà giờ đã vậy rồi)

- TF, 3.T! Tối giờ rồi đó.- Bác đạo diễn hô to.

- Dạ! Tụi cháu tới ngay!-Đồng thanh.

- Và bây giờ chúng ta sẽ cùng chào đón TFBOYS và Three Times!-MC hô lớn nhưng tiếng fan hét còn to hơn- AAAAAAAA TFBOYS kia!!!!!!Three Times nữa!!!!Trời ơi, mấy anh chị đẹp quá à!!!!

- Xin chào mọi người, chúng tôi là TFBOYS/Three Times- Đồng thanh.- Chúc mọi người một buổi tối tốt lành.

- Chúc buổi tối tốt lành- Fan hét lớn.

Sau đó TFBOYS hát bài Sủng Ái, Người Bảo Vệ,.....Còn Three Times lại cover lại nhưng bài đó.....(Con lạy mấy mẹ)

- Hôm nay là ngày kỉ niệm ra mắt của TFBOYS chúng tôi tròn 10 năm và Three Times 2 năm.....- Khải Đạo đọc bài diễn văn của giám đốc viết (Nó viết đồa)... Hôm nay có một sự kiện rất đặc biệt đó là Three Times sẽ gỡ bỏ mặt nạ.

- Oa! Thật k vậy?

- Three Times gỡ mặt nạ á?

- Nhưng che bởi lớp kính thế kia thì làm sao mình thấy được?

Fan xì xào

- Nhắc tấm kính lên.- Nó nói.

-Hả? Em đùa à Nhi?-Su giật giật tay nó nói nhỏ.

- Em k đùa.- Nó ghé tai nói 1 câu làm Su thấy lạnh sống lưng.- Bác Minh! Bác cho kéo tấm kính này lên cho tôi.

- Dạ vâng thưa giám đốc

Thế rồi cái tấm kính ấy dần dần được kéo lên.

- Three Times chúng tôi xin phép đi thay đồ.- Nói rồi nó kéo Su và Rin xuống hậu trường thay đồ. Chỉ sau 10 phút cả ba lại trở lại sân khấu trong những bộ đồ đậm chất con gái(tiết mục trước mấy chị mặc quần bò ạ)

- Ôi! Chị Win mặc váy kìa! Chụp! Chụp mau!

- Oa, Ba chị xin quá. Nhất là chị Win, lần đầu thấy chị í mặc váy ngắn như vậy đó!

- Mẹ ơi cứu con 3 nàng xinh quá đi.

-.....

- Bây giờ Three Times chúng tôi muốn nói đôi điều muốn nói với tiền bối là TFBOYS.- Nó chậm rãi nói.

Bắt đầu là Su, cô bước lên phía trước, đối diện Tiểu Khải, Tiểu Khải lúc này đang thần thờ vì ....cái váy mà Su đang mặc, nó giống, rất giống, từ họa tiết đến... cả nơi chính tay anh thêu chữ Tuấn Khải.....

- Tuấn Khải! Em muốn nói rằng, có một fan rất đặc biệt, cô ấy hâm mộ anh mà cũng k dám nói với anh, luôn bên cạnh anh nhưng không dám đối diện với anh bằng khuôn mặt thật của cô ấy, cũng k thể nào tới bảo vệ cho anh mỗi khi bị fan vây. Cô ấy tên Hoàng Bảo Anh. Cô ấy cũng là một.....

" Phụt"

Khải nhào tới giựt chiếc mặt nạ màu vàng trên mặt Su. ANH đứng sững một hồi lâu, còn Su thì không biết làm gì ngoài việc cúi gằm mặt xuống, Nói nhỏ

- Anh không giận em chứ?- Cô nói lí nhí.

- HOÀNG BẢO ANHHH- Khải hét lớn

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

- HOÀNG BẢO ANHHHHHHH- Khải hét lớn làm cả sân vận động đang ồn ào phải im bật, không ai nói lời nào.

" Hoàng Bảo Anh! Em dám nói như vậy à? Sao không dám ra mặt chứ? Em có biết là suốt bốn năm qua anh đã chờ đợi em rất mệt mỏi không? Vậy mà 4 năm đó em lại ở cạnh anh mà k hề lộ mặt ư? Em yêu anh kiểu đấy à?" Nội tâm anh Đào đang gào thét nhưng tâm trí anh lại không cho anh nói ra, vì anh đang đứng trên sân khấu và ngày hôm nay cũng là ngày kỉ niệm ra mắt của cả 2 nhóm. Anh hít một hơi thật sâu rồi nhẹ nhàng nói.

- Không sao đâu. Anh không giận em đâu. - Khải cười làm Bảo Anh suýt ngất. " Có thật là anh k giận k vậy?" Bảo Anh khóc thầm

- Và giờ đến lượt Rin nha!- Rin cất tiếng nói làm phá tan không khí tĩnh lặng của sân vận động - Thật ra Rin tên.....

- Nguyễn Nguyệt Hà.- Nguyễn nói.- Gỡ mặt nạ ra đi em.Hay để anh gỡ cho?

Nguyễn chạy tới gỡ chiếc mặt nạ ra. Hà loạng choạng như muốn ngã(chị Hà cân 4,0 ạ. Tại cái mặt nạ của chị Hà có lớp kính ở chỗ mắt á), Nguyễn nhanh chóng đỡ Hà bằng tay phải, tay còn lại của anh lấy chiếc kính được chuẩn bị sẵn, đeo vào cho cô. Cả sân vận động ồ lên. Nguyễn ho khụ khụ né tránh ánh nhìn như muốn chém chết anh từ Win và Thiên. Anh gãi đầu cười hi hi rồi quay sang .....ngắm Hà.

- Tội- Nó lên tiếng.- Muốn gửi lời xin lỗi và đòi nợ tới 1 người.

- Là ai vậy?- Cả sân vận động nói như gào.

- Đó chính là Dịch Dương Thiên Tỹ.- Nó hét to tên anh.

Anh khề chau mày, Rất ít người dám hét to tên anh như vậy. Xin lỗi? Win đã làm gì có lỗi với anh vậy? Đã thế lại còn đòi nợ nữa chứ! Từ trước tới giờ anh đâu có lấy thứ gì của Win. Con nhóc này.....

- Đền kính cho em!- Nó xòe tay ra.

- Kính? Anh có lấy kính em bao giờ đâu. Mà em đeo kính hả?- Thiên ngăn người.

- Dịch Dương Thiên Tỹ! Bốn năm trước, chính cái cánh tay của anh đã làm vỡ kính của em! Chà nhẽ anh quên?- Nói tới đây nó giật phăng cái mặt nạ ra, giờ 2 nửa cái kính đó ra.- Đó, đền cho em đi!

- Trần....Thiên...NHIIIIII- Thiên hét thật to tên nó.- Anh sẽ k tha thứ cho em đâu! Còn cái kính! Anh không đền!

- O..... tên hách Dịch kia! K đền hả? Được thôi! Em sẽ ns hết cho tất cả mọi người biết rằng: 11 năm trước.....um...um.

- Anh đền, anh đền! Nhưng chuyện đó anh sẽ k tha thứ cho em đâu.Thiên đã nhanh chóng bịt mồm nó lại.

- Hi.- Nó cười.

(giờ ơi, hai cái người này..... hai người nên nhớ là mình đang ở trên sân khấu chứT^T)

Bấy giờ cả sân vận động như chết lặng. Gì thế kia? Hai cái người được mệnh danh là "tàng băng vĩnh cửu" kia đang làm gì vậy? H..họ đang cười sao? Họ

đang giận dữ nhau sao? Unbelievable!

- Thiên! Win!- Bảo Anh vs Khải Dao lờm.

- À.... Quên mất.- Thiên gãi đầu cười hí hí. Lại thêm một hiện tượng lạ nữa!(Dịch ca oi, TCH nó sắp vào viện hết rồi ca oiT^T/Chiên: Sao lại vào viện?/au: Vì thiếu máu chứ sao!!!!)

Kết thúc buổi lễ, TFBOYS và Three Times vui vẻ nắm tay nhau về kí túc xá. Còn Tử Diệp Thảo và Timer thì..... khóc gần chết. "Giời ạ, nhìn mấy người đó, sao tình cảm dữ vậy? Hay là họ đang yêu nhau? Không! Không phải đâu! Chắc chắn mà!"(suy nghĩ của Tử điệp Thảo và Timer). Còn mấy anh chị kia thì..... hết nói nổi.... Giờ này mấy anh chị í đang quẩy tung bùng ở nhà đấy ạ. Cuộc vui của mấy anh chị như thế nào chap sau sẽ rõ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Ày, như đã thông báo từ chap trước, chap này Bảo sẽ nói về cuộc chơi buổi đêm của các anh chị nhà ta!!!! Ấy ấy, đừng nghĩ gì đen tối nhá!!! Mấy anh chị í trong sạch lắm! Chỉ có óc con Au này hơi bị đen chút thôi! Ta vào chuyện nào~

~~~~~ Khi về đến kí túc xá....

- Bảo Anh! Ra đây anh bảo.- Khải Dao đi ra phía ban công.

- Dạ- Cô bẽn lẽn theo sau" Gì đây? Anh tính mang em à Khải Dao? Anh đã nói là anh không giận em rồi mà!" Cô khóc thảm- Có chuyện gì vậy a.....

(Au: Ê Dao! Anh làm gì Su ạ?./Dao: Em kể đi còn gì?!?! Chính anh còn đang hồi hộp đây!)

"Hức, chưa bao giờ anh ấy như vậy cả!" Suy nghĩ hiện tại của chị Su. Hiện nay tình thế đang rất bất lợi cho chị Su vì Đại Dao nhà ta đùn chị í vô tường cái uyech 1 cái rồi ghé sát mặt mà tra hỏi!

- Dám không lộ diện? Em dám không lộ diện? Em có biết là nhớ em đến như thế nào không? Anh....

- Suốt ngày ôm điện thoại có hình của em, màn hình điện thoại cũng là hình của em và....

- Im ngay!- Mặt Khải giờ đây đã tức tới đỏ lựng. - Em còn nói như vậy được hả?

- Thì em chỉ trả lời thôi mà!- Su nhón chân lên cãi.

- Em....- Khải... không biết nói gì thêm. Thế là.....(he he) anh áp luôn môi mình xuống đôi môi căng mọng của Su mà chiến. Ai chà chà, xa nhau có 4 năm thôi mà Đại ca đã biết hôn rồi cơ đấy! Cơ mà nụ hôn lần này khác lần trước! Lần trước anh bị hôn rất nhanh lại còn có vẻ khá vắn vưng....(Cái này... au chur kè! Thôi thì ta kể qua vậy Ai, để xem nào lúc í 2 anh chị đang đứng ở trước cửa phòng TF... Lão đại đang khóc lóc sụt sướt." Anh sẽ rất nhớ em! Anh không muốn đi" Khải ôm lấy Bảo Anh." Anh thật... mất uớt!" Cô cười rồi đẩy anh ra, lấy tay quệt đi giọt nước mắt lăn dài trên má anh. Bỗng cô ôm lấy mặt anh, từ từ ghé môi mình vô môi anh.....) Còn cái nụ hôn lần này, nó mãnh liệt, Su có vẻ khác bất ngờ, tất tần tật các bộ phận trên cơ thể cô cứng đờ, cho tới lúc Lão đại cắn cho 1 phát vào môi mới bùng tỉnh.

- Anh..... Ra dáng đàn ông rồi! Không còn bị động nữa.- Cô cười.

Ta cùng đi vô nhà thôi. Ở đây để cho 2 anh chị í tềnh cảm 1 xiu! Ta đi vô nhà coi 2 cặp kia đang làm gì ha!~

- Kia kia đằng sau anh ý!- Nó hét.- Nhanh lên! Trời ơi! Thua bây giờ!

- Em xem em đi! Nó sắp bắn chết em rồi đấy!- Thiên cũng không vừa, nhảy chồm lên ghé, huých vai nó.

Dạ dạ, hai anh chị đang chơi game đó ạ, từ lúc về tới giờ không biết là 2 người này đã chơi bao nhiêu đĩa game rồi... Và giờ hai anh chị đã đạt kỉ lục đó chính là chơi xong 45 đĩa game trong vòng 3 tiếng đồng hồ.....Thôi, ta vô bếp coi Nguyên- Hà cho đỡ sốt...(có khi còn sốt nặng hơn)

Ai chà, vô bếp... Ta sẽ được chiêm ngưỡng 1 cảnh quan cực kì vi diệu đó chính là... Trôi Nhi nấu cơm cho Rin ăn...Xem nào xem nào có những món gì ta? Trứng luộc, rau luộc, thịt luộc.....(Thật là cạn lời...) Rin giờ đây đang ngồi trên chiếc bàn ăn xinh xắn cùng với Nguyên ca và bày trước mặt cô là một đồng hồ luộc..... . Cô gấp một thứ một chút, vào bát, đưa vô miệng và rồi, mặt cô có biến!!!! Cô đứng bật dậy.

- Vương Nguyên! Anh hay luộc lắm à? Sao anh nấu ngon thế?

- Hở?- Nguyên ngớ người" Minh nấu ngon ôi mình nấu ngon..."

Bỗng Nhiên từ ngoài cửa, có một người chạy vào.....

- Win! Rin! Su! Nguy rồi!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Win!Rin!Su! Nguy rồi!

Là chị Mai, quản lý của nhóm. Chị chạy vào gào toáng lên rồi nhìn lại mấy đứa tụi nó bơ như không.....

- Mấy cái đứa kia! Lớn chuyện rồi mà vẫn còn chơi game, ăn uống với đóng phim tình cảm lãng mạn được nữa à?- Bà thím gào ầm lên rồi mà tụi nó buông cho một câu.

- Có chuyện gì mà làm cho chị Mai xên ẹp nhà ta phải làm loạn lên thế này??"

- Gìoi ạ! Hôm nay chị nhận được thông báo, ban giám đốc đã được thay đổi và họ quyết định cho nhóm Three Times các em dừng hoạt động?

- Hử? Ai mà to gan thế nhỉ?- Nó buông thông 1 câu làm chị Mai nổi điên.

- Còn ai nữa là Hạ Chấn Nam, con của tổng giám đốc tập đoàn JFF Hạ Chấn Đình. Lần này chết chắc rồi.- Chị Mai ngồi bịch xuống ghế sofa thờ dài.

- Hạ Chấn Nam?- Nó đứng dậy.- Hà, Bảo Anh! Lên thay đồ, rồi tới phòng giám đốc cho tui! Bảo Anh! Chị gọi cho ba em ngay lập tức, cả Hạ Chấn Đình nữa! Ba em chị bảo ông ấy 1 tiếng nữa hãy đến! Còn Hạ Chấn Đình thì đến ngay bây giờ!

- Ok!- Hà, Bảo Anh đồng thanh.

15 phút sau tất cả đều đồng đủ tại phòng giám đốc.

- Ái chà chà! Winter? Sao trưởng nhóm nhạc giấu mặt lại đến đây?- Hạ Chấn Nam ngồi chễm trệ trên chiếc ghế giám đốc.

- Xin lỗi nhè tân giám đốc! Tôi không phải là Winter! Tôi là giám đốc công ty này.- Nhi cười mỉa mai.- À, mà cũng đúng! Tôi là Winter mà. Quên mất!

- Ô vậy sao? Nhưng tôi rất tiếc! Tiểu giám đốc ạ. Cô đã mất nó rồi..... chiếc ghế này đã thuộc về tôi.- Chấn Nam cười tươi.

- Chấn thật đấy!- Nó thốt lên.- Nhưng có một vấn đề thế này thưa giám đốc.- Chiếc ghế này là chiếc ghế mà phó chủ tịch JFF tặng cho tôi và không may là nó chỉ nhận dấu vân tay của tôi mà thôi. Hình như anh sắp bị trời rồi đấy.- Nó bấm nút bên trái ghế, lập tức hai bên tay ghế có 1 sợi dây sắt tự vòng qua ta Chấn Nam, trói chặt anh vào chiếc ghế!(Chết ! Chết! Chả biết miêu tả sao cả!)

- Con nhỏ kia! Sao mày dám trói tao?- Mặt Chấn Nam nổi gân xanh.

- Còn anh! Sao anh dám qua mặt một đương kim tiểu thư như tôi?- Nó gào toáng lên đúng lúc Tổng giám đốc Hạ Chấn Đình bước vào.

- Tiểu thư? Ai mà dám tự nhận là tiểu thư của JFF?!?!?- Hạ Chấn Đình lườm Nó(Chắc chắc! Hai cha con nhà này đụng nhằm người rồi TvT)

- Tôi chứ ai!- Nó quay sang.

- Cô bé! Cô chưa đủ tuổi để lớn tiếng như vậy! Ta sẽ tha cho cô nếu như cô đi ra khỏi đây. Chỉ là một ca sĩ thuộc công ty mà dám to tiếng như vậy hả?

- Hạ Chấn Đình! Ông có tin là ngay bây giờ ông sẽ bị cho thôi việc không?- Đến lúc này thì nó không thể chịu thêm một chút nào nữa rồi.

- Cô nghĩ cô là ai?- Chấn Đình cười khinh (Cha ơi đi đời rồi cha ơi)

Nó rút điện thoại ra bấm số của ông ta. Tất nhiên, ngay tại lúc đó máy của ông ta cũng đổ chuông rồi. Hai dòng chữ" Phó chủ tịch" is calling làm cho ông ta giật bắn mình. Nghe máy với một giọng nịnh nọt ông ta nói

- Chào phó chủ tịch ạ! Cô gọi tôi có việc gì vậy?

- Tôi! chính thức sa thải ông cùng với con trai ông là Hạ Chấn Nam!- Tiếng từ điện thoại đồng thời phát ra từ phía miệng nó khiến ông nội Chấn Đình nhà chúng ta đứng người, rồi điện thoại xuống đất.

-K....Không....th...thể.....n...ào....nào....- Chấn Nam lắp bắp.- Nhất định là cô đã ăn cướp điện thoại của Phó chủ tịch!(T^T Tiễn biệt)

- Tôi có một người muốn cho ông nói chuyện cùng đây.- Nó cười.

" Cộc, cộc cộc"

- Ba vào đi!- Nó ngồi phịch xuống ghế sofa.

Người đàn ông từ ngoài bước vào làm Chấn Đình lẫn Chấn Nam tý xiu.

- CHỦ TỊCH!!!!!!- Hai cha con đồng thanh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Con yêu à! Ba xin con đó! Tha cho ông bạn già của ông già này đi!- Ba Nhi nhăn nhó.

(Cái what gì đây?)

- Vâng Nhưng trước hết ba giảng chức ông ấy xuống 1 bậc! Ok?

- Rồi rồi ok .- Ông Trọng cúi xuống đỡ bạn mình lên. - À , ba có chuyện muốn nói.

- Ba nói đi.- Nhi ngồi phịch xuống ghế.- Con nghe.

- Ba nghe nói là con đang hẹn hò với Thiên Tỷ.- Ông ra hiệu cho 2 người kia ra ngoài rồi nói.

- Đúng vậy. Có chuyện gì không ba?

- Ba muốn con chia tay với cậu ta.- Ông hít một hơi thật sâu .

- Cái gì?!?!- Nó bật dậy.- Ba nói cái gì cơ? Tại sao chứ?

- Bởi vì... Con.... có hôn ước với người khác rồi!- Lần này, ông phải nhắm tịt mắt vào mới dám nói. Cô con gái của ông, rất "hiền".....

- Với ai?

- Là con của một người bạn của mẹ con. Mẹ ruột...

- Con có thể coi đó chỉ là xem mặt thôi không?- Nhi hạ giọng. Mặc dù chưa gặp mẹ lần nào nhưng tất cả những gì mà mẹ nó sắp đặt cho nó thì không bao giờ nó không làm.

- Có thể. Con yên tâm. Cậu ấy là một người tốt. Nhưng ba muốn con chia tay với Thiên Tỷ. Hai đứa đều là ca sĩ. Hơn nữa con lại chính là giám đốc công ty, chuyện này mà để báo chí biết được, nhất định họ sẽ không để yên cho hai đứa đâu.

Suy nghĩ 1 hồi, nó quyết định sẽ chia tay với anh.(Con điên... mà muốn con tác giả xé mày làm đôi không hả?). Nó thậm chí còn không hiểu tại sao nó lại quyết định như vậy nữa. Đang chăm chú nghĩ ngợi bỗng có ai đó đập vào vai nó..... Chiên?

- Anh có chuyện muốn nói.

- Em cũng đang định đi tìm anh.

- Chúng ta chia tay đi.- Nó nói và không ngờ rằng câu nói đó cũng phát ra từ miệng anh.

(Không đùa tôi đấy chứ hai cái người kia)

Lạ thật... hai người không thể nói thêm được gì nữa liền đi về phòng. Mỗi phòng một cảnh. Phòng TF: Khải + Nguyên ngồi thần thờ, tâm trí treo trên mây. Phòng T.T: Bảo anh ngồi như xác không hồn, Hà thì khóc thoi rồi luôn, (đầy một chậu nước rồi á). Phải nói là chưa thấy cặp đôi nào chia tay mà

nhanh, dứt khoát mà bình thản như nó và Chiên.

Sau 1 tuần, cả bao chị em nhà Nhi, Bảo Anh, Hà cùng dắt tay nhau tới nhà hàng Ý đi xem mặt

Cả ba nàng, một người một bàn nhưng đều mặc váy giống nhau, đeo mặt nạ. (Thách đố con nhà người ta há mấy thím)

Ba chàng, mỗi người một phong cách. Thiên.. vết răng hoàng hân hoi, lạnh lùng cao lãnh. Khải thì cũng vết nhưng anh còn lịch lãm hơn Chiên à nha. Nguyên thì tất nhiên cũng vết cơ mà trông anh đáng yêu mà. k thể nhận được rồi ta vào ngay thôi.

Theo thứ tự..... Thiên- Nhi bàn số 13, Hà Nguyên bàn 14, Khải- ANh bàn số 15.

Nhưng.....

Ba thiên bảo bàn số 15

Mẹ nguyên bảo bàn số 13

Mẹ Khải bảo bàn số 14

Mấy người này! Tôi anti giờ. Thôi the end, ai lại thế bao giờ. Máy ông bố bà mẹ này đang bày mưu tính kế chơi khăm các bầy bê yêu dấu đây mà. Mỗi bàn 1 hoàn cảnh khác nhau. Nhi vs Nguyên... không ai nói gì chỉ lẳng lặng ăn và uống, không nói một lời nào nhưng ánh mắt rất khác. Khải, Hà cũng thế chứ biết làm sao. Thiên- Anh cũng vậy. Giờ sao đây? Có 3 cái bàn xung quanh, có 6 người chặc 45, 50 tuổi, này giờ chỉ ôm quyền menu mà chả gọi món gì, toát mồ hôi lạnh quan sát. Thấy Nhi lòi điện thoại ra, Nhấn cái gì đó rồi đứng dậy, nắm tay nguyên đi ra ngoài. Mặt Hà vẫn không có sắc thái gì khi nhìn thấy cảnh tượng ấy, cô chỉ nhẹ nhàng kéo Khải đi theo. Đến lượt Bảo Anh, cô khoác tay Chiên đi ra theo.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Con yêu à! Ba xin con đó! Tha cho ông bạn già của ông già này đi!- Ba Nhi nhăn nhó.

(Cái what gì đây?)

- Vâng Nhưng trước hết ba giáng chức ông ấy xuống 1 bậc! Ok?

- Rồi rồi ok .- Ông Trọng cúi xuống đỡ bạn mình lên. - À , ba có chuyện muốn nói.

- Ba nói đi.- Nhi ngồi phịch xuống ghế.- Con nghe.

- Ba nghe nói là con đang hẹn hò với Thiên Tỷ.- Ông ra hiệu cho 2 người kia ra ngoài rồi nói.

- Đúng vậy. Có chuyện gì không ba?

- Ba muốn con chia tay với cậu ta.- Ông hít một hơi thật sâu .

- Cái gì?!?!- Nó bật dậy.- Ba nói cái gì cơ? Tại sao chứ?

- Bởi vì... Con.... có hôn ước với người khác rồi!- Lần này, ông phải nhắm tịt mắt vào mới dám nói. Cô con gái của ông, rất “hiền“.....

- Với ai?

- Là con của một người bạn của mẹ con. Mẹ ruột...

- Con có thể coi đó chỉ là xem mặt thôi không?- Nhi hạ giọng. Mặc dù chưa gặp mẹ lần nào nhưng tất cả những gì mà mẹ nó sắp đặt cho nó thì không bao giờ nó không làm.

- Có thể. Con yên tâm. Cậu ấy là một người tốt. Nhưng ba muốn con chia tay với Thiên Tỷ. Hai đứa đều là ca sĩ. Hơn nữa con lại chính là giám đốc công ty, chuyện này mà để báo chí biết được, nhất định họ sẽ không để yên cho hai đứa đâu.

Suy nghĩ 1 hồi, nó quyết định sẽ chia tay với anh.(Con điên... mày muốn con tác giả xé mày làm đôi không há?). Nó thậm chí còn không hiểu tại sao nó

lại quyết định như vậy nữa. Đang chăm chú nghĩ ngợi bỗng có ai đó đập vào vai nó..... Chiên?

- Anh có chuyện muốn nói.

- Em cũng đang định đi tìm anh.

- Chúng ta chia tay đi.- Nó nói và không ngờ rằng câu nói đó cũng phát ra từ miệng anh.

(Không đùa tôi đây chứ hai cái người kia)

Lạ thật... hai người không thể nói thêm được gì nữa liền đi về phòng. Mỗi phòng một cảnh. Phòng TF: Khải + Nguyên ngồi thần thờ, tâm trí treo trên mây. Phòng T.T: Bảo anh ngồi như xác không hồn, Hà thì khóc thối rồi luôn, (đây một chậu nước rồi á). Phải nói là chưa thấy cặp đôi nào chia tay mà nhanh, dứt khoát mà bình thản như nó và Chiên.

Sau 1 tuần, cả bao chị em nhà Nhi, Bảo Anh, Hà cùng dắt tay nhau tới nhà hàng Ý đi xem mặt

Cả ba nàng, một người một bàn nhưng đều mặc váy giống nhau, đeo mặt nạ.(Thách đố con nhà người ta hả mấy thím)

Ba chàng, mỗi người một phong cách. Thiên.. vết dằm hoàng hãn hoi, lạnh lùng cao lãnh. Khải thì cũng vết nhưng anh còn lịch lãm hơn Chiên à nha. Nguyên thì tất nhiên cũng vết cơ mà trông anh đáng yêu mà. k thể nhận được rồi ta vào ngay thôi.

Theo thứ tự..... Thiên- Nhi bàn số 13, Hà Nguyên bàn 14, Khải- ANh bàn số 15.

Nhưng.....

Ba thiên bảo bàn số 15

Mẹ nguyên bảo bàn số 13

Mẹ Khải bảo bàn số 14

Mấy người này! Tôi anti giờ. Thôi the end, ai lại thế bao giờ. Máy ông bố bà mẹ này đang bày mưu tính kế chơi khăm các bầy bê yêu dấu đây mà. Mỗi bàn 1 hoàn cảnh khác nhau. Nhi vs Nguyên.... không ai nói gì chỉ lẳng lặng ăn và uống, không nói một lời nào nhưng ánh mắt rất khác. Khải, Hà cũng thế chứ biết làm sao. Thiên- Anh cũng vậy. Giờ sao đây? Có 3 cái bàn xung quanh, có 6 người chặc 45, 50 tuổi, này giờ chỉ ôm quyền menu mà chả gọi món gì, toát mồ hôi lạnh quan sát. Thấy Nhi lòi điện thoại ra, Nhấn cái gì đó rồi đứng dậy, nắm tay nguyên đi ra ngoài. Mặt Hà vẫn không có sắc thái gì khi nhìn thấy cảnh tượng ấy, cô chỉ nhẹ nhàng kéo Khải đi theo. Đến lượt Bảo Anh, cô khoác tay Chiên đi ra theo.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Ngoại Truyện

- Thiên Thiên ~~~~~ Minh ca nhìn Thiên với một ánh mắt cực kì "hiền lành"

- Sấm mốc?

- Em.... có thích Nhi k?

- Hà?- " Sao mình lại rơi vào cái tình huống này? "- Em á hả?

" Ôi mình đang xưng em với một con nhóc kém mình 2 tuổi " Đầu Thiên quay cuồng.... Tui điên rồi..

-Thì cũng có cảm nắng chút đấy.- Thiên thật thà. Thực sự thì ngay từ lúc gặp nó, anh đã cảm thấy thật yên bình. Anh thấy nó là 1 con fan đặc biệt. không giống một TDT 1 chút nào, nếu là 1 fan bình thường, chắc chắn sẽ la lên, đòi chụp ảnh với anh, muốn anh kí tên...v.v... Còn nó, để yên cho anh muốn làm gì thì làm, để anh có một khoảng thời gian thật bình yên, không bị quấy rầy(Viết theo cảm xúc....k có ý nói TDT hay làm phiền TF đâu nha)

- Nói thật thêm chứnãdi~~ Thiên Minh nằm xuống.- Anh thấy chú nói gì đó sai sai. Cảm nắng cái gì? fall in love luôn rồi í chứ.

- Ăn nói bậy bạ....Đi ngủ.- K nhận nổi con bé tự xưng là anh vs mình, Thiên Thiên trùm chấn lên đầu.- Ngủ Ngon.

- Ê

-Gi?

-Cho anh xem cơ bắp cậu chút đi. Tò mò quá!

- Điên à? Như kiểu chưa nhìn thấy bao giờ ý!

- Đúng rồi....anh sống với lũ con gái bao năm qua....có thấy ai cơ như chú đâu.

- MÁ ƠI CỨU CON!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Im nào...chỉ hé chút xíu thôi....đi mà Thiên Thiên...- Ôi cái mặt cute dễ thương của nó nhiều khi cũng có tác dụng nhỉ..

Thiên chỉ hé cho coi đúng 3s rồi lên giường ngủ.

- Cho anh ôm chú tý nhá! Anh k muốn ngủ, ôm chú chắc sẽ thức đk.

- Hà?

- Người chú có mùi bạc hà... mùi mà con Nhi bị dị ứng.

1.....2.....3.....

- Ái!Sao đạp anh xuống giường vậy?

- Nhi mà bị dị ứng thì anh chết với em!!!!!!!!

Hây....Thiên Thiên nhà mình mắc lừa ông Minh rồi.....

-Thế mà nói cảm nắng....Yêu từ cái nhìn đầu rồi em zai ơi....

Ngắn thế này thôi nhưng lai dai còn n' ngoại truyện lắm.....

Thôi nào.... Vụ Thiên Minh ngó mũi Thiên tạm thời dừng lại.... Giờ ta cùng quay ra xử lí hai nhóc cưng của Nhi- Tỷ nào

~~~~~

- Dịch Hách Thảo! Chị đứng lại!- Một cậu nhóc tí đứng giữa đồng cỏ hét ầm lên(là nhóc tí sao?)

- Lêu lêu! chị đi chơi đây....- Cô chị chạy trước, quay lại trêu nhóc em....- Ở đó chơi một mình đi!

- Trạng thái: Các cô TDT ơi!!!!!! Hách Thảo! Chị í trêu Tiểu Phong này- Nó lại hét với theo!

Một con bé mặt mũi đen xì chạy quay lại, hậm hực. Thằng nhóc Dịch Phong này....giỏi lắm.. dám làm vậy với chị....không tha được....phải phạt.

- Có thể chứ! Đi tìm ba đi!- Cậu nhóc tí mặt cười, thích thú lôi bà chị sinh đôi đi. Chạy tới khu biện thự gần đó. - Chắc ba đang tập với song đại Vương.

Dạ vâng đúng vậy ạ. hai cô cậu này mới 8 tuổi thôi.... song Thiên nhà ta đã ngoài ba chục rồi=))))). Lôi ước 10 năm với TDT đã thực hiện, giờ họ trở thành nhạc sĩ, ca sĩ solo. tất thấy đều nổi tiếng. Còn Dịch ca, anh về công ti làm việc với cô vợ đánh đá(Thiên Nhi) Vừa mới về công ti vợ làm việc, anh bị nó cho làm thư kí (Yun: tui tưởng con gái mới là thư kí chứ!!!!?) công việc của anh là theo đuôi nó 24/24. Lúc đầu được bám vợ thì vui lắm chứ....nhưng chỉ sau 1 tuần anh nản. Còn nó cứ bình thường làm việc....bắt nạt anh hà trời.... Nhưng lí do... nó muốn anh theo nó để bắt nhịp với công việc bởi nó hết sức mệt mỏi.

- Á! Hách Thảo!- 1 trong hai song Vương là Vương Nguyên- Trôi Nhi nhà chúng ta chạy tới ôm lấy rồi cứ cái má phúng phính kia mà bẹo khiến con bé phải cầu một cái vào hông(tay dài dữ) - Á! Đau chú chứ! Không chơi với Tiểu Anh nữa.!

- Tiểu Anh? Tiểu Anh đâu rồi ạ.- Cái con người hời tung tích tiểu Anh không phải là Hách Thảo mà là Tiểu Phong.

- Em ở đây!- Cô búp bê di động từ trong bếp chạy ra. Đó chính là Vương Mỹ Anh 7 tuổi- Thành quả của Nguyên và Hà....=_=. Bà mẹ đánh đá bao nhiêu thì... cô con gái lại hiền lành và ngoan ngoãn đến đó. Lôi theo một anh lớn.

- A! Mẫn ca!- Hách Thảo reo lên, chạy tới bên Mẫn - Vương Bảo Mẫn- Con rể mẹ Nhi=))))

- Hách Thảo! Bông tuyết trắng hả? Chà đen thêm chút nào nhỉ?- Ông con có làn da hơi (hơi thôi nhá) rám nắng khiến Cái hơi giạt mình. Anh luôn để nó trong nhà, thật sự không có cho ra ngoài nắng(một là sợ bị cảm nắng, hai là sợ ra ngoài fan phát hiện ạ). Đây là Tại Mẫn Mẫn cứ canh trời nắng là tót lên mái nhà để phơi thân....và rất chăm tập thể hình nhé! Mới 12 tuổi mà múi không kém bố Dịch nhá.

Cả bốn đứa đều thương nhau nhắm nhăm. Thế nên mỗi lần bị mẹ rượt, Mỹ Anh và Hách Thảo lại chịu qua trốn sau lưng hai mỹ nam khiến hai mẹ hể nhìn

thấy mặt con rể là thương, chẳng đuổi nữa.

~~~~~THE END~~~~~

Con giới thiệu luôn! Con ra fic mới!

[Tôi và tình yêu riêng mình] Ước mơ của một cô gái vô danh....

Mong các mem ủng hộ và con sẽ ra fic đều thứ 7 cn hằng tuần

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Ngoại Truyện Khải-Anh Pt1

Au đã viết ra giấy nhưng đọc đi đọc lại vẫn thấy nội dung có vấn đề. Mới cả truyện nó đã the end rồi, viết phần 2 thì ít người đọc hơn nên phần truyện này Au chỉ viết 6 chap coi như ngoại truyện của 3 cặp Khải- Anh, Ti-Nhi và Nguyễn-Hà. Vậy nhé.... Au yêu mấy đọc giả lắm lắm lắm.

Au còn 2 tác phẩm nữa là:

Thần tượng xuyên fan, fan xuyên thần tượng!

Em là của anh! Một và mãi mãi!

Đều là về TFBOYS nhé. Au chỉ đăng ở wattpad và .com thôi nhé

~Ta cùng nhau quay trở về quá khứ.

- Chào bạn! Mình là Bảo Anh, mình sẽ là người giúp đỡ bạn.

Bảo ANh không-biết-từ-đâu chui ra, ngồi phịch xuống chỗ trống bên cạnh Khải. Quay qua quay lại, cô nghiêng đầu ngắm anh. Người gì đâu mà đẹp mê hồn vậy nè? Da thì trắng, mũi cao, môi hồng hồng, nhỏ nhỏ, xinh xinh. Đáng yêu chết đi được ấy (Lulu í, hồi còn là trẻ thơ ngoan hiền =))))) Nhưng cô thích anh cười hơn, cười thì anh sẽ để lộ răng khểnh nhé, xinh đã man luôn nhá! Đang chăm chú ngắm nghía cái vẻ đẹp mê hồn đó, bỗng chủ nhận cuora vẻ đẹp quay sang, cười cười hỏi.

- Bạn là fan của mình sao?

- À.....à.....đúng thế. Mình là T...ti...tiểu....

- Tiểu Băng Giải! Bạn phải nhớ chứ.Bảo Anh gục mặt xuống bàn.

Chàì ai....Ngượng chết con thôi mẹ ơi.... Quê? Tại sao con có thể quên tên nhà mình thế được cơ chứ? Mặt và tai cô đồng thời đỏ ửng lên khiến cho ai đó ngồi cạnh phải hoảng hốt gượng tay ra, định sờ trán xem có sốt không (Ôi.....anh là anh làm cho mấy nghìn người đỏ mặt như sốt chớ hăm phải mình thì nở đó đâu).- Cả lớp! Đứng!Tiếng ông lớp trưởng vang lên, giải thoát cho nguy cơ nhập viện vì thiếu máu của Bảo Anh. Xém chút nữa là tay anh chạm vào mặt cô rồi. Cô thầm cảm ơn bà Văn đã cứu cô lần này, nhưng cũng hơi tiếc, dù gì mà á! Nếu được anh chạm vào một cái thì đâu có chết ai...(TBG đâu nhào vô cho tui!!!!)~~ Và thế là cái sự hụt đó làm cho ông Khải nhà mình ngẩn ngơ mất mấy ngày đấy các thím ạ!!!

Thấy hai anh chị nhà mình có vẻ tình cảm quá....nên bốn đứa nó: Nó, Hà, Nguyễn, Ti đã chụm đầu bàn kế sách cho cuộc tình nó nở hoa

_____Ta cùng nhảy qua hai ngày sau nhé._____

- Hôm nay em với Hà phải đi ăn cùng công ti , mọi người ở nhà vui vẻ nhé!!!

Một lí do cực kì đơn giản nhưng không hề làm cho bà chị Bảo Anh ngại thò gà mái tơ nhà chúng ta nghỉ ngơi. Thế là tối đó, Bảo Anh đã ở nhà cùng ba à nhảm...2 con quý con. Thiên với Nguyễn kêu đói nên chị í đã nấu hân một bữa cơm khá đơn giản.(đơn giản cái quái quỷ gì???) Một bữa ăn bảo gồm: Cá kho, Rau luộc, Thịt chiên xù, Canh cá nấu dưa,..... Hai nhóc em nham nham rõ ngon rồi biến lên tầng hai báo cáo cho hai côn người đang đi ăn bụi ở ngoài đường Còn ông anh...ngồi ăn trong thần thờ.....Cha mẹ ơi....Ngon quá vậy nè....(Ba con người nấu ăn siêu ngon mà). Sau khi ăn, anh ra coi ti vi, bật K-Pop lên thì phát bài N.O của BTS (Sặc) Chị Bảo Anh rửa vội bát rồi chạy ra la hét.

-AAAAAAA! Bangtansoyeondan của đời em!!!!!! (Phụt)

- Hết hồn.

- Chà! ai các ộp pa của em đẹp zaiiiiiiii! Đẹp zai No.1 luôn a

~Tất ti vì cái búp, anh vút cái điều khiển ra xó rồi hậm hực đi vào bếp uống nước. Hết bài N.O lại đến bài "No more dream". Trời ơi má.....- đang xem một cách say sưa, bỗng Bảo Anh (lại) la lên.

- MÁ ƠI!!!!

- Hâm nặng.

- Park Jimin khoe mũi kia má oiiiiiiiiii ! Sáu mũi đó Má ơi! Con yêu Má nhứt á!

- Phụt! khụ khụ khụ....- Và anh đã sắc nước! Mũi mới chà miếc! tưởng anh đây không có á?(1 mũi chứ mấy) Hừ! Anh sẽ đi tập cho có mũi để show cho các cung nhé!(về ở với Thiên tông anh ơi ~). Mặc cho anh quyết tâm có mũi trong bếp kia, Bảo Anh ngây thơ như con nhện giăng tơ vẫn cư hờ hết!

- Jungkook! Jimin! Hoseok! Yoongi! Namjoon! Seokjin! Taehyunh! Các oppa là đẹp trai nhất a

"Đẹp trai nhất?" Anh nổi máu điên. Hùng hổ xông ra phòng khách, anh giằng lấy cái điều khiển, quát!

- Ộp với chả pa! Trả ti vì cho anh xem

- Xía! thêm vào mà tranh ti vì với anh! Em đi lên tầng xem bằng máy tính có khi còn hay hơn!

Ôi và khi chị í đã bay vèo lên tầng, anh ngồi phịch xuống ghế, hồ mưa gọi gió khiến hai con bé ở ngoài đường đã lạnh lại lạnh hơn cơ. Và có ai thấy khổ thân con Au này không? Viết thế này có ngày em bị gạnh đá chôn xuống tận lõi Trái đất! Yêu mị đi để mị viết chap 2.

Yêu!!!

~#Yun_Win

Cmt đi... tui hóng cmt cơ

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Anh Pt2

~~~~~ Different ~~~~~

Hiện tại...trong đầu Đại đao Vương Tuấn Khải đang hiện ra hai cậu Tiểu Khải. một cậu màu đỏ, một cậu màu xanh. hai cậu cứ người này nói một câu, người kia lại phản bác như đúng rồi. Trong khi đó, thân thể chủ nhân tên Vương Tuấn Khải đã tặng cho Diêm Vương, chiếc ti vi mới toanh mà nó vừa tậu hôm qua. Ôi cuộc đời....tôi lạy mấy ông có tên “Ngược đời”, “Phũ”, đặc biệt là “Hành động ngược lại với suy nghĩ”.

- Gì mà đẹp trai No1? Anh đây đẹp hoen này. Suốt ngày sáu mũi! Không có mũi thì em không sống được à? Anh đây cũng có mũi này! Chà qua là anh ngại khoe thôi nhé. Em là fan kiểu gì mà thích lắm người thế? Có thể only mình anh thôi được không?*đỏ*

- Xía! Thích ai mặc xác cô ta chứ! Thích cho lắm vào rồi chảy máu mũi rồi nhập viện luôn đi! Đáng đời!*xanh*

- Chà! ai giận rồi sao bây giờ? Bảo Anh chim chep oi....Mì a nê....~*đỏ*

- Kệ! Kệ hết! Giận mình thì kệ! Cho giận!*xanh*

- Này! Bà nào xanh! bà có thể bớt nạnh nùng được không?*đỏ*

- Xía! Không quan tâm nhé! Tuấn Khải ta không có thích Hoàng Bảo Anh*xanh*

- Này này này....nhìn cái phản ứng ấy!*đỏ nói cộng chi chi*

Một mớ suy nghĩ trở nên rối loạn trong đầu Tuấn Khải....Thích....? Có chứ nhì ông tim đỏ nhì? Ghét....? “Ghét mà Khải”- trích lời chị nào xanh. ANh đứng như chôn người giữa chốn hoang mac, chả biết đi đâu, nghe ai. Vận hết nội công cuối cùng, chị nào đã bị anh tim tước quyền kiểm soát thân thể Vương Tuấn Khải. Anh chạy một mạch lên tầng, đập cửa phòng Bảo Anh.

- Hoàng Bảo Anh!

- Cái gì vậy? Giật mình.

- Nói đi! Em là fan của ai?

- Tuấn Khải- Anh. Mark Got7, Jimin, jungkook, V, Jin, Mon, Suga, Hope của BTS, iKON, ...

(má ơi con lạy mẹ)

- Anh nói cho em biết! EM! CHỈ ĐƯỢC PHÉP LÀM FAN CỦA ANH THÔI!!!!!!!

Anh như đang gào lên. Bảo Anh giật mình ngồi thần thờ phân tích lại câu nói vừa rồi của anh. Anh vừa nói gì? Fan của anh thôi á? Không thích đâuT^T.

- Không thích.

- Em thật là biết cách làm người ta bực mình mà.

Và ôi trời đất quỷ thần con bà mẹ nó ơi, anh cúi xuống, ngậm lấy bờ môi hồng đào đang chu lên để gạt bỏ ý định thu gọn lượng người mà cô thần tượng mà mất. Cái cảm giác ngọt ngào nó len sâu vào cơ thể anh. Bờ môi này...nó đã thuộc về anh rồi. Ngọt ngào, quyến rũ.....anh không tả nổi cảm xúc lúc này nữa rồi, anh chồm qua, hai bàn tay ngượng ngùng ôm lấy gương mặt hoảng hốt của Bảo Anh đang đỏ bừng, khẽ nhún. Anh gần như chiếm trọn không khí của Bảo Anh, anh chỉ muốn cô là của anh thôi mà.

Trước hành động bất ngờ của anh, Bảo Anh bất giác đưa tay lên ngực anh. Ban đầu là để đẩy anh ra nhưng rồi sự khao khát của anh đã truyền sang cô. Từ từ, từng chút một, cô đáp lại nụ hôn ngọt ngào của anh. Mặt cô bắt đầu ngóng bùng lên khi đã quá khó khăn để thờ. Thay vì vỗ vào ngực anh, cô đưa tay lên, chạm vào gương mặt hoàn mỹ ấy, da anh mềm thật đấy, trắng nữa nè. Nhưng mà không thể tha cho gương mặt anh tú cung đôi môi quyến rũ này hoành hành thêm nữa, cô khẽ véo má, giựt giựt rồi cuối cùng, anh cũng tha cho cô.

Bầu không khí trở nên thật tĩnh lặng, anh ngại ngùng cúi gằm mặt xuống, cái hành động đấy đã được anh liên tưởng tới, giờ đã làm rồi, nhưng anh chưa tính sau đó sẽ nói và làm gì. CÒN cô, thơ lấy thờ để vì bị anh ngậm hết đường khí. gương mặt cả hai bỗng chốc đỏ ửng. Và người mở lời vẫn luôn là anh.

- Anh....

- Huh ?

- Anh yêu em, Hoàng Bảo Anh

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Hay Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.